

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๔.๐๔/๑

๑๒๗ ๒

๓.๓

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล

๑ ๒ พ.ย. ๒๕๔๕

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๕

๒๑๕๒๔๑๐

มณีรัตน์ มีโกศล (2545). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามรอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 1 และ ปวส.ปีที่ 2 จำนวน 142 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่า t -test และค่า F -test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก
2. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

LEARNING PROBLEMS OF DIPLOMA STUDENTS IN ACCOUNTING OF
PHETCHABURI VOCATIONAL COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
MISS MANEERAT MEEPHOKEE

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2002

Maneerat Meephokee.(2002). *Learning Problems of Diploma Students in Accounting of Phetchaburi Vocational College*. Master Project, M. Ed.(Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Dr. Aree Panmanee.

The purposes of this study were to investigate learning problems of diploma students in accounting of Phetchaburi Vocational College that have four aspects: the curriculum aspect, the learning environment aspect, the student aspect and the teacher aspect, and to compare the problems of students' learning by the in-out time learning program, the level degree, the achievement of learning and the guardians' income per month.

The population used for this research was 142 diploma students in accounting of Phetchaburi Vocational College. The tools for collecting data were questionnaire, The statistics which were used for analyzing data were percentage, mean and standard deviation, t-test and F-test.

The findings of research were as follows :

1. The learning problems of students were at the low level as a whole. When each aspect was considered, it was found that the curriculum aspect, the student aspect and the teacher aspect were at the low level, Nevertheless the learning environment aspect was at the high level.

2. The students with the different in the in-out time learning program were the statistical significant as a whole at the level .01

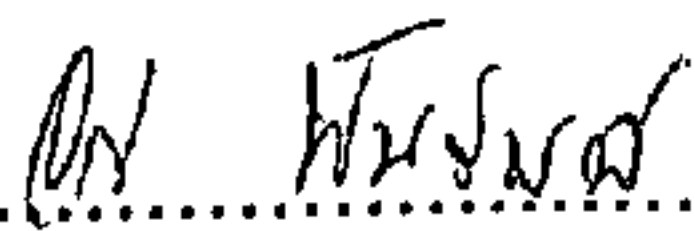
3. The students with the different in the level degree were the statistical significant as a whole at the level .01

4. The students with the different in the achievement of learning were the statistical significant as a whole at the level .05

5. The students with the different guardians' income per month were the statistical significant as a whole at the level .01

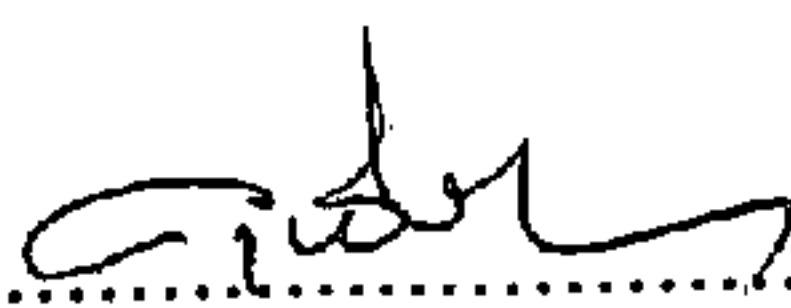
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

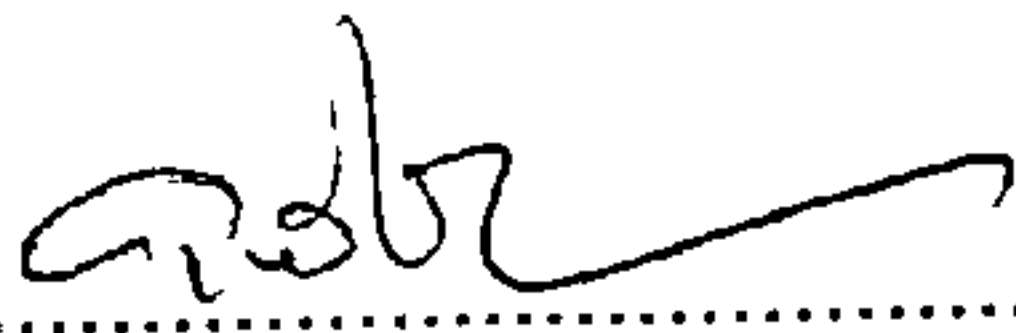
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียร ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี)

.....

กรรมการ

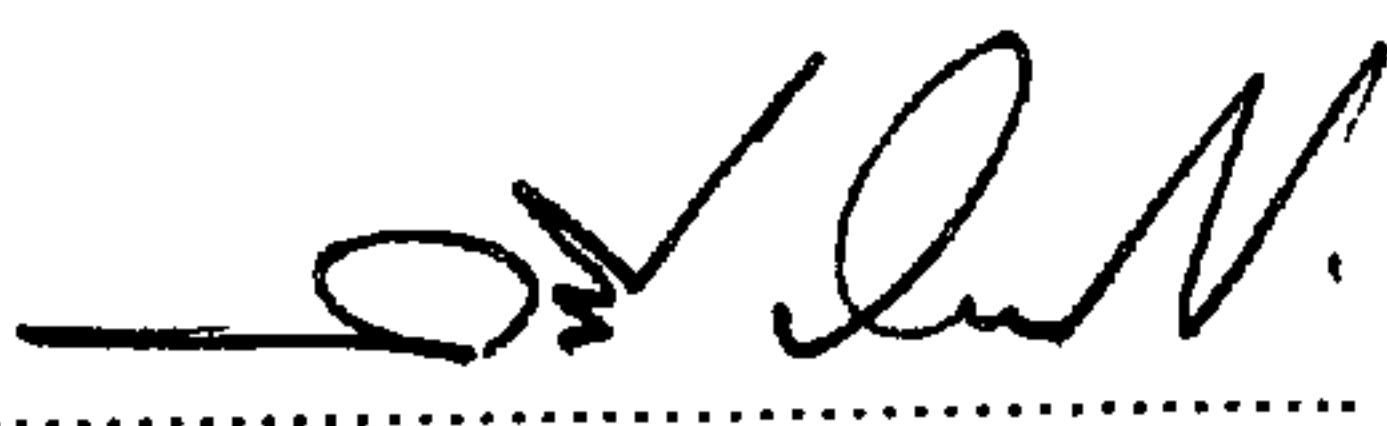
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียร ลิ้มไทย)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่...4...เดือน...ตุลาคม...พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ด้วยการช่วยเหลือแนะนำและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผศ.สุพีร์ ลี้มไทย อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง ที่เป็นกรรมการสอบปากเปล่า ตลอดจนคณาจารย์กรรมการสอบ คำโครงสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทย รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ และผู้อำนวยการสุพิศ ยางาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวม ข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณาจารย์แผนกวิชา การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่กรุณาแนะนำให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ จนสารนิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชา การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณแต่บิดา ที่ล่วงลับไปแล้ว มารดา คณาจารย์ ญาติและมิตรทุกท่าน ที่กรุณาให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจ และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

มณีรัตน์ มีโกศล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	13
ด้านเนื้อหาหลักสูตร.....	13
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	19
ด้านผู้เรียน.....	24
ด้านผู้สอน.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์.....	43
4 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย	67
ความสำคัญของการวิจัย.....	67
สมมุติฐานการวิจัย.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
การอภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก.....	83
ภาคผนวก ข.....	91
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	98

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รอบการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	43
2	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน	45
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....	46
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ	47
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านผู้เรียนโดยรวมและรายข้อ.....	48
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ	50
7	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม รอบการเรียน	52
8	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ระดับชั้น.....	53
9	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	54
10	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	55
11	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..	56
12	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียน ของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	57
13	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้เรียน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

14 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	59
15 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง	60
16 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	61
17 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ ของผู้ปกครองต่อเดือน	62
18 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	63
19 ความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 4 ด้าน	64
20 ความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน...	65

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนผังวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	23
---	--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการพัฒนาทั้งในแง่ของการพัฒนาเศรษฐกิจ และการเมือง เพราะการศึกษาเป็นรากฐานการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ อันถือว่าเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ดังที่ท่านศาสตราจารย์เฟรเดอริก แฮร์บิสัน (Frederick Harbison) แห่งมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า (Todaro 2000 : 326; Citing Harbison 1961 : *Economic Development*.)

“ทรัพยากรมนุษย์...เป็นสิ่งที่สร้างรากฐานสำหรับความมั่งคั่งแห่งชาติ ทุนและทรัพยากรธรรมชาติเป็นเพียงปัจจัยประกอบเท่านั้น ทรัพยากรมนุษย์เป็นฝ่ายกระทำ กล่าวคือเป็นผู้สะสมปัจจัยทุนและใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นผู้สร้างองค์การทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง และเป็นผู้นำพาการพัฒนาชาติให้ก้าวหน้าไป เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าประเทศที่ไม่สามารถพัฒนาทักษะและความรู้ของประชาชนของตนให้ปฏิบัติตนอย่างเกิดประสิทธิผลแล้ว ย่อมจะไม่สามารถพัฒนาสิ่งอื่น ๆ ได้เลย”

การศึกษาที่มุ่งยกระดับคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างแท้จริง จะต้องครอบคลุมความหมายในหลายมิติ อันได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา ซึ่งมีมิติต่าง ๆ เหล่านี้จะก่อให้เกิดความสมดุลทั้งในแง่ปัญญา จิตใจ และร่างกายตามลำดับ ในแง่ปัญญานั้น หมายถึงการมีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตประจำวัน ในแง่ของจิตใจหมายถึงการมีคุณธรรม จริยธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข มีความเคารพในตนเองและผู้อื่น ในแง่ของร่างกายหมายถึงการมีสุขภาพกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนจะขาดซึ่งมิติใดมิติหนึ่งไปไม่ได้ การให้บริการทางการศึกษาของสถาบันการศึกษา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนโดยตรง นับตั้งแต่การศึกษาในระดับพื้นฐานจนถึงการศึกษาในระดับสูง จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของมิติต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อาจจะแตกต่างกันบ้างก็แต่เพียงจุดเน้นของแต่ละสถานศึกษา ตามที่สถานศึกษาสังกัดอยู่เท่านั้น

กรมอาชีวศึกษา (2543 :1-3) มีอำนาจหน้าที่จัดและส่งเสริมการศึกษาวិชาชีพในระดับปริญาตรี อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรพิเศษ ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และนักเทคโนโลยี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสนองความต้องการของตลาดแรงงานรวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระโดยการจัดการศึกษาและ

ฝึกอบรมใน 5 ประเภทวิชาชีพ คือประเภทช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การประมง พาณิชยกรรม คหกรรมศาสตร์ และศิลปหัตถกรรม การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ ของกรมอาชีวศึกษา มีหลักสูตรต่อไปนี้เป็นคือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พุทธศักราช 2538 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) หลักสูตรปริญญาตรี หลักสูตร ปวช. พิเศษตามโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ปัจจุบันภาพลักษณ์ของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ที่สังคมมองนั้นเป็นภาพทางลบ ทำอย่างไรจึงจะสร้างภาพลักษณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาให้เป็นทางบวก หรือให้สังคมยอมรับว่านักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาคือบุคคลสำคัญในการพัฒนาบ้านเมือง(จรรยา ชูลาก กรมอาชีวศึกษา 2538 : 1) สิ่งหนึ่งที่ทำให้ภาพลักษณ์ของนักเรียนนักศึกษาเป็นภาพลักษณ์ในทางลบ อาจเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมในสังคมปัจจุบัน มีสิ่งที่โน้มน้าวและยั่วให้เกิดมั่วสุม ประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมและนับวันยิ่งทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น (สำนักงานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา 2536 : 157)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เป็นหน่วยงานหนึ่งในกรมอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ สถานศึกษาได้เปิดสอน 2 หลักสูตร คือ 1)หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3 ประเภทวิชาได้แก่ พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม 2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2 ประเภทวิชา ได้แก่ บริหารธุรกิจ และคหกรรมศาสตร์ การผลิตกำลังคนทุกหลักสูตรเน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ คือผลิตกำลังคนในสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณลักษณะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข นักเรียนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา มีอายุประมาณ 15 – 20 ปี กำลังอยู่ในระยะวัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนแปลงมักก่อให้เกิดปัญหามากกว่าวัยอื่น ๆ

ปัญหาในการเรียนของนักศึกษามักเกิดขึ้นเสมอในทุกระดับการศึกษา จะแตกต่างกันบ้างก็ตรงประเด็นที่ว่าปัญหาเหล่านั้นจะมีมากหรือน้อย จากการประเมินเพื่อการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โดยเฉพาะผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน ในสาขาวิชาการบัญชี สรุปผลการประเมินที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ 1) ผู้เรียน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ 2) ความสามารถในการแก้ปัญหาและการใช้ความคิดรวบยอด 3) สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนและเทคโนโลยีใหม่ 4) ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายและ

สุขภาพจิตที่ดี 5) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 2544 : 4) ในการประเมินทุกด้านได้ตั้งเกณฑ์ผ่าน 80 %

จากการสรุปผลการประเมินทั้ง 5 ประเด็น ด้านที่ผลการประเมินออกมาในระดับต่ำ คือด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผลการประเมินเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามนโยบายปฏิรูปการศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จ อีกประการหนึ่ง นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ยังปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน และในการสอบประเมินมาตรฐานวิชาชีพระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งจะทำให้การสอบเมื่อนักศึกษาเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว ปรากฏว่าผลการสอบในปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 มีนักศึกษาสอบผ่านโดยเฉลี่ยเพียง 20 %

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน ได้สังเกตพฤติกรรม และสัมภาษณ์นักศึกษาที่รับผิดชอบ พบว่าปัญหาด้านการเรียนจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชายากเกินไป เนื้อหาหลักสูตรไม่ทันสมัย บรรยากาศในห้องไม่น่าเรียน สภาพห้องเรียนอบอ้าว มีเสียงภายนอกรบกวนตลอดเวลา ครูผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ครูไม่พัฒนาวิธีการสอน นักศึกษามีปัญหากับเพื่อนในห้องและในสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ประสบสภาวะตกต่ำ ทำให้ครอบครัวของนักศึกษาได้รับผลกระทบจากการตกงาน ขาดรายได้จากที่เคยได้รับ รายได้น้อยลง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เกี่ยวกับด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สังคม ตลาดแรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รอบการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอนในสาขาวิชาการบัญชีได้อย่างเหมาะสม

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนให้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนของนักศึกษาได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนพร้อมทั้งวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประกอบด้วย นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 70 คน ปีที่ 2 จำนวน 72 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 142 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ จำแนกเป็น

2.1.1. รอบการเรียน แบ่งเป็น

2.1.1.1 รอบปกติ

2.1.1.2 รอบพิเศษ

2.1.2. ระดับชั้น แบ่งเป็น

2.1.2.1 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1

2.1.2.2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

2.1.3.1 ต่ำ (ต่ำกว่า 2.40)

2.1.3.2 ปานกลาง (2.40 - 3.20)

2.1.3.2 สูง (3.21 - 4.00)

2.1.4 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน แบ่งเป็น

2.1.4.1 ไม่เกิน 10,000 บาท

2.1.4.2 10,001 - 15,000 บาท

2.1.4.3 15,001 - 20,000 บาท

2.1.4.4 20,001 บาทขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการเรียน 4 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

2.2.2 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

2.2.3 ด้านผู้เรียน

2.2.4 ด้านผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียน หมายถึง สภาพการและอุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุให้การเรียนดำเนินไปโดยไม่ราบรื่นและมีปัญหาต่อการเรียนของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง สภาพการ อุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่างๆ เกี่ยวกับเนื้อหารายวิชาบัญชี ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมและทันสมัย การจัดลำดับเนื้อหาวิชา ความยากง่าย ความเพียงพอของเนื้อหาวิชา ตลอดจนความสอดคล้องกับตลาดแรงงาน

1.2 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง สภาพการ อุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับบรรยากาศทางการเรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ความพร้อมของสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอน

1.3 ด้านผู้เรียน หมายถึง สภาพการ อุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่ ปัญหาด้านเวลาเรียน พื้นความรู้เดิม การเดินทางมาเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน ความรับผิดชอบ สุขภาพทางกาย สุขภาพทางจิต และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

1.4 ด้านผู้สอน หมายถึง สภาพการ อุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับ ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน ประสิทธิภาพในวิชาชีพครู ตลอดจนบุคลิกภาพและจริยธรรมของครูผู้สอน

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การบัญชีชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ปีการศึกษา 2545

3. สาขาวิชาการบัญชี หมายถึง หน่วยรวมของรายวิชาบัญชี ที่สอนเกี่ยวกับการ บันทึกรับ-จ่าย การวิเคราะห์ การวางแผนจัดระบบบัญชีและเทคนิคการจัดทำบัญชีให้เหมาะสมกับ ประเภทธุรกิจ มีพื้นฐานและประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชี

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถ ของนักศึกษา ซึ่งวัดผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 แบ่ง 3 ระดับดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.40

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียน เฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.40 - 3.20

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.21 - 4.00

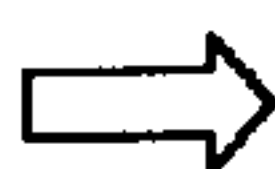
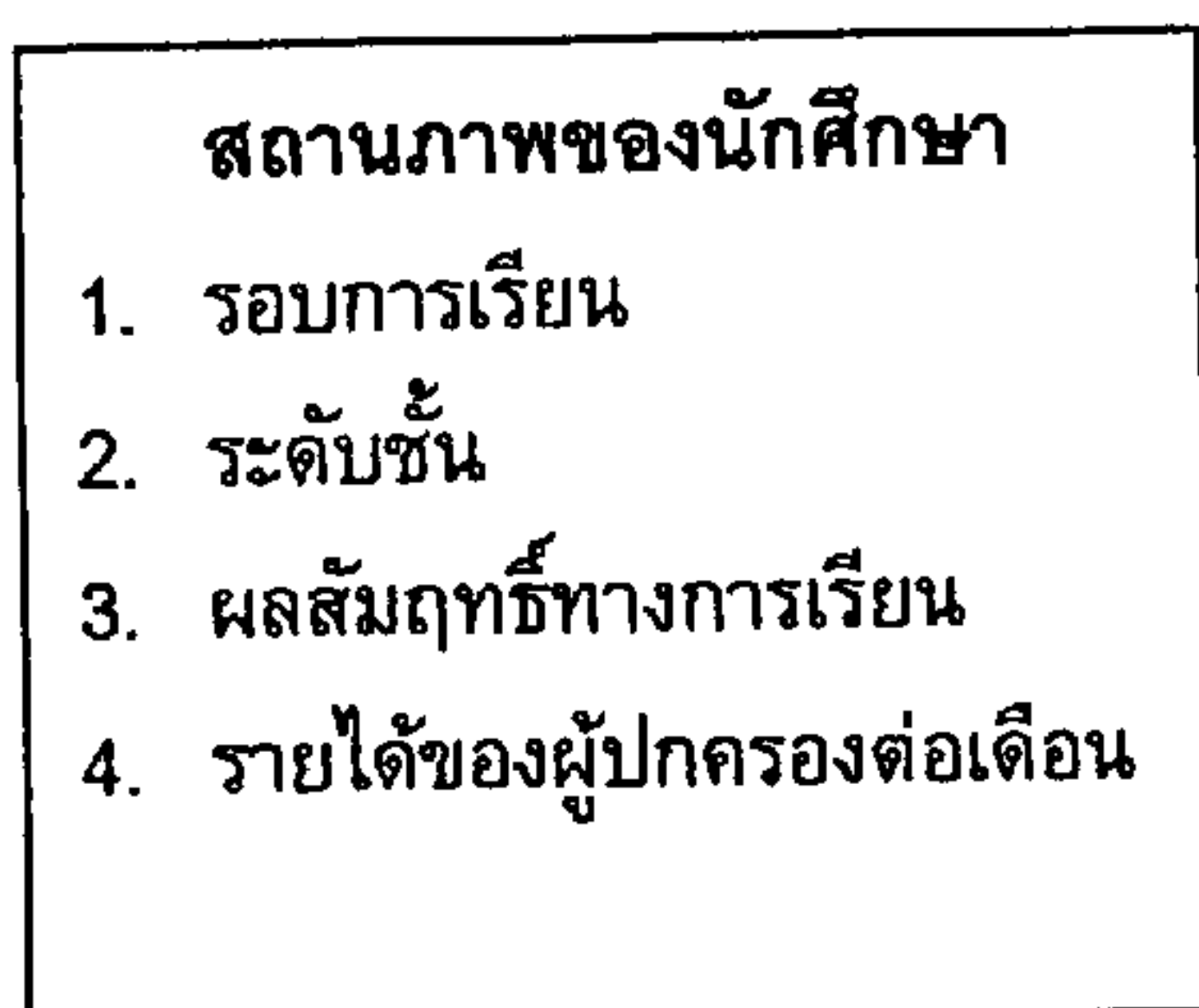
5. รอบการเรียน หมายถึง ช่วงเวลาที่นักศึกษามาเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี แบ่งเป็น 2 รอบ

5.1 รอบปกติ คือ ช่วงการเรียนระหว่างเวลา 08.00 - 16.00 น.

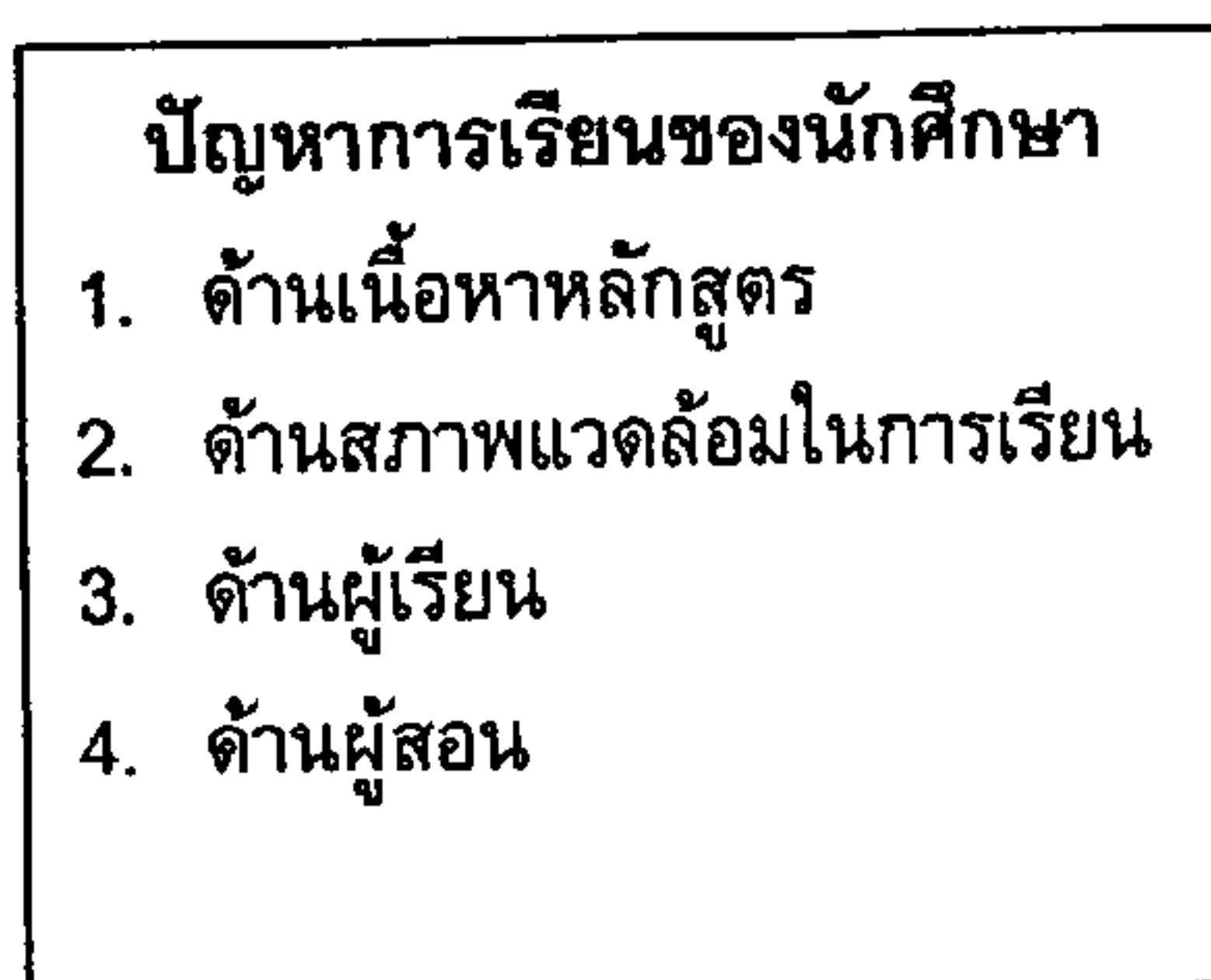
5.2 รอบพิเศษ คือ ช่วงการเรียนระหว่างเวลา 12.00 - 20.00 น.

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนรู้ต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอเป็นหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 3.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 3.2 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 3.3 ด้านผู้เรียน
 - 3.4 ด้านผู้สอน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีมีชื่อเดิมว่า โรงเรียนการเรือนและการฝึกหัดครูประกาศนียบัตรเพชรบุรี ได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2477 ณ พระราชวังรามราชนิเวศน์ (พระราชวังบ้านปืน) โดยมีพันเอกหลวงอาจศรศิลป์ (เปา ธนพุทธิ) เป็นผู้ทำพิธีเปิดโรงเรียน และนางสาวศิริพรรณ พลสุข เป็นครูใหญ่คนแรก เปิดสอน 2 แผนก คือ แผนกการเรียน และแผนกฝึกหัดครูประกาศนียบัตร ในปี 2482 ย้ายมาอยู่เลขที่ 300 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นที่ดินทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ มีเนื้อที่ 26 ไร่ 74.89 ตารางวา ต่อมาในปี 2490 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการช่างสตรีเพชรบุรี และเปิดทำการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและกรมอาชีวศึกษา โดยอนุมัติให้เปิดสอนชั้นประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูงแผนกการช่างสตรี

ในปี พ.ศ. 2517 กรมอาชีวศึกษา ให้โรงเรียนการช่างสตรีทุกแห่งรับนักเรียนชาย ได้จึงเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเพชรบุรีและในปีต่อมากกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยไม่แยกรายวิชาเป็นสายสามัญและสายอาชีพ และในปี พ.ศ.2520 ให้ยกเลิกหลักสูตรการเรียนการสอนชั้น ม.ศ.5 เปลี่ยนเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2523 ได้รับยกฐานะเป็นวิทยาลัย

อาชีวศึกษาเพชรบุรี มีนางสุดา สุทธารมณ เป็นผู้อำนวยการ อีก 2 ปีต่อมา ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี คหกรรมศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ในปี พ.ศ. 2528 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาศิลปประยุกต์และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาพาณิชยกรรม (การตลาด) และอีก 2 ปี ต่อมาได้ยกเลิกในระดับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาศิลปประยุกต์ และใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ศิลปหัตถกรรม จัดการเรียนการสอนเป็น 4 ภาคเรียน

ในปี พ.ศ.2531 ได้รับรางวัลเสมาทอง นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีงานทำถึง ร้อยละ 100 และได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาเร่งรัดพัฒนาดีเด่น ภาคกลางในปี พ.ศ.2532 ในปี พ.ศ.2534 ได้รับรางวัลเสมาทองระดับชาติเป้าหมายที่ 7 เร่งรัดพัฒนางานนักเรียนนักศึกษา

ในปี พ.ศ.2539 ได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาดีเด่นในกลุ่มภาคกลางของกรมอาชีวศึกษาและได้รับรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ปัจจุบันมีนางสุพิศ ยางาม ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี วิทยาลัยฯ มีข้าราชการครู จำนวน 73 คน ผู้ชำนาญภาษาจีน จำนวน 1 คน ข้าราชการพลเรือน จำนวน 1 คน ครูจ้างสอน จำนวน 15 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 16 คน ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 14 คน นักศึกษารอบปกติ และรอบพิเศษมีทั้งสิ้น จำนวน 2,149 คน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาการบัญชี

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้าน วิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไป ประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รัก งาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความ สามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อ สัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความ สำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่ กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอ เทียบความรู้ และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาค เรียนละ 18 สัปดาห์และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เหมาะสม โดยมี เวลาเรียน และจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด

2.2 ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบเรียน คาบละ 60 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าหรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 -3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36 - 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน		18 หน่วยกิต
4.2 หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	61 หน่วยกิต
4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	(12 หน่วยกิต)	
4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ	(15 หน่วยกิต)	
4.2.3 วิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต)	
4.2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)	
4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10 หน่วยกิต
	รวมไม่น้อยกว่า	89 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มี ค่า 4 หน่วยกิต

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ ตามความเหมาะสมตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

5.3 สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพทำใน ภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินผลการดำเนินการ และการให้ระดับผลการเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกับวิชาอื่น

6. เกณฑ์การเข้าเรียน

พื้นฐานความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

7. การประเมินผลการเรียน

เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ.2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

8.4 สำหรับนักศึกษาในระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิก สาขาวิชา ประเพณีวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิก รายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้ว ให้นำเสนอกระทรวง ศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

จุดประสงค์สาขาวิชาการบัญชี

1. เพื่อให้ทราบหลักการและเทคนิคของการบันทึกที่มีระบบซับซ้อนยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านบัญชีในเชิงวิเคราะห์ วางแผนและจัดระบบบัญชีให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจนั้น ๆ
3. เพื่อให้มีพื้นฐานของประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชีอย่างมีคุณธรรม รอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผลและรับผิดชอบต่อหน้าที่
4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณของนักบัญชีและหน้าที่ รับผิดชอบต่อสังคม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523 :4-5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการศึกษาตลอดจนเนื้อหา สารความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน
2. โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน
3. วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่ว่าด้วยหลักการ และแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

ภิญโญ สาร (2526 : 14) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึงหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถโดยเสริมให้เอากัตบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

รัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหมด ที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและประสบการณ์ มีความหมายแตกต่างกัน กิจกรรมเน้นกระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการ จัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธำรง บัวศรี (2532 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน(Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระ ในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการ ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน
6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

เนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของหลักสูตร มีนักการศึกษา ได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

สัจด์ อุทรานันท์ (2529 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริงจึงจำเป็น ต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่อง กับความรู้ พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไปผู้เรียนก็ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่

นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหา นั้นจะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

ธารง บัวศรี (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือ สิ่งอันเป็นสาระซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

เครือวัลย์ ลิมอภิชาติ (2531 : 67) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหา สาระความรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนควรรู้ และสามารถจัดลำดับของความรู้ และประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร จึงจะเกิดผลและพัฒนาถึง ที่สุด

เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา

ทาบ (Taba. 1962 : 284) ได้กล่าวถึงการเลือกเนื้อหา (content selection) มาบรรจุไว้ในหลักสูตรว่า มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. ความเชื่อถือได้และเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด (concept) ไม่ใช่เป็น ข้อมูล
 2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม
 3. ความสมดุลระหว่างความกว้างกับความลึก ความกว้างครอบคลุมถึงการให้ ข้อมูลกระบวนการ และความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิด ความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง
 4. สามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ
 5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
 6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนหรดาล (2531 : 65 พงศ์ -66) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเลือกเนื้อหาวิชาดัง ต่อไปนี้
1. แหล่งที่จะเลือกเนื้อหาวิชานั้นประกอบด้วย ตำราเรียน รายงานการวิจัย คู่มือต่าง ๆ
 2. หลักการเลือกเนื้อหาวิชา เกณฑ์การเลือกอาจแบ่งออกเป็น
 - 2.1 ข้อมูลทางอ้อม เช่น ศึกษาจากเอกสาร ผลการวิจัย บทความทาง วิชาการ ตำราหนังสือ เป็นต้น
 - 2.2 ข้อมูลทางตรง เช่น การสังเกต การศึกษา โดยเข้าไปมีประสบการณ์ ตรงเกี่ยวกับอาชีพ การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. อันดับการเลือก ก่อนอื่นต้องการทำรวบรวมกฎเกณฑ์ หลักการ ทฤษฎี และทักษะจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เพื่อที่จะเลือกอันดับความสำคัญที่มีต่อความต้องการและสามารถนำไปใช้ให้ได้ผลต่ออาชีพนั้น ๆ

สรุปได้ว่าเนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ ตลอดจนประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถตาม จุดประสงค์ของหลักสูตร การเลือกเนื้อหามาบรรจุไว้ในหลักสูตร จะต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

เนื้อหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) สาขาวิชาการบัญชี ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวกับบัญชีด้วยวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวกับบัญชีประกอบด้วย วิชาชีพเฉพาะ และวิชาชีพเลือกมีรายละเอียดดังนี้

1. วิชาชีพเฉพาะ

รหัส	ชื่อวิชา	ท - ป - น
3201 - 2001	การบัญชีการเงิน	2 - 2 - 3
3201 - 2002	การบัญชีทรัพย์สิน	2 - 3 - 3
3201 - 2003	การบัญชีหนี้สินและทุน	2 - 3 - 3
3201 - 2004	การบัญชีชั้นสูง 1	2 - 2 - 3
3201 - 2005	การบัญชีต้นทุน 1	2 - 2 - 3

2. วิชาชีพเลือก

รหัส	ชื่อวิชา	ท - ป - น
3201 - 2101	การบัญชีชั้นสูง 2	2 - 2 - 3
3201 - 2102	การบัญชีต้นทุน 2	2 - 2 - 3
3201 - 2103	การบัญชีภาษีอากร	3 - 0 - 3
3201 - 2104	ระบบบัญชี	3 - 0 - 3
3201 - 2105	วิเคราะห์งบการเงิน	3 - 0 - 3
3201 - 2106	การควบคุมและตรวจสอบภายใน	3 - 0 - 3
3201 - 2107	การบัญชีราชการ	3 - 0 - 3
3201 - 2108	การบัญชีเฉพาะกิจการ	3 - 0 - 3
3201 - 2109	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3 - 0 - 3
3201 - 2110	การวางแผนและควบคุมกำไร	3 - 0 - 3
3201 - 2111	สัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพ	1 - 4 - 3
3204 - 2120	โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชี	2 - 2 - 3

การเรียนการสอนวิชาบัญชี

บรรจง อภิตติกุล (2533 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนวิชาบัญชี ดังนี้

1. สร้างทักษะให้เกิดแก่นักเรียน
2. สร้างทัศนคติที่ดี
3. สร้างความเข้าใจขั้นพื้นฐานวิชาบัญชีให้แก่ผู้เรียน
4. สามารถนำความรู้ทางการบัญชีไปประยุกต์ใช้
5. สามารถนำความรู้ทางการบัญชีไปแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาบัญชีขั้นสูงได้

การสอนวิชาชีพบัญชีนั้นเป็นวิชาชีพเฉพาะ จำเป็นต้องอาศัยเทคนิค ตลอดจนศิลปะมากมาย รวมทั้งนำเอาหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาประกอบด้วยดังนี้

1. ระบุงู้อเรื่องและความมุ่งหมายของบทเรียน
2. จูงใจนักเรียนให้เกิดความสนใจใคร่เรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ
3. คำนึงถึงผู้เรียนในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. อธิบายความหมายของคำหรือข้อความใหม่ ๆ ที่นักเรียนยังไม่ทราบมาก่อน

โดยสอนตามลำดับก่อนหลังของบทเรียนให้สัมพันธ์กัน

5. ยกตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวันอย่างง่าย ๆ ประกอบคำอธิบาย
6. มีการโยงบทเรียนที่กำลังสอนให้สัมพันธ์กับบทเรียนอื่น หรืองานอื่นที่ปฏิบัติ
7. ใช้อุปกรณ์การสอนได้คล่องแคล่วจะเป็นผลดี
8. สนับสนุนให้นักเรียนได้ร่วมมือกับครูอย่างจริงจัง
9. รู้จักใช้คำถามได้ถูกต้องตามหลักวิชา
10. ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่สอนและปฏิบัติทางในการสอน

ให้การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนลงเอยด้วยดี

11. เปลี่ยนระบบวิธีการสอนอยู่เสมอเพื่อให้การสอนได้ผล
12. สรุบบทเรียนที่สอน
13. กำหนดงานให้นักเรียนอย่างรัดกุม
14. รักษาระดับความสนใจของนักเรียนไว้ได้ตลอดเวลา
15. เสียงที่ใช้ในการสอนจะต้องชัดเจน ชวนฟัง
16. ใช้ภาษาหรือคำพูดให้สุภาพเหมาะสม
17. ลักษณะท่าทางและการทรงตัวที่ดี
18. มีความคิดริเริ่ม กระตือรือร้นในการสอน

19. เอาใจใส่และช่วยเหลือนักเรียนอยู่เสมอ
20. การแต่งกาย สะอาด เรียบร้อยและสุภาพ
21. เอาใจใส่ดูแลห้องเรียนว่ามีแสงสว่าง และการถ่ายเทของอากาศเพียงพอ

หรือไม่

22. รักษาระเบียบวินัยของชั้นเรียน
23. รู้จักวิธีวัดผลจนได้ผลจริง ๆ

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนบัญชีจะต้องเรียนด้วยการปฏิบัติ ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) ครูผู้สอนควรมีวิธีสอนโดยอธิบายเนื้อเรื่องที่สอนให้เข้าใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ใช้เวลามากพอสมควรสำหรับการสอนเรื่องหนึ่ง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหา หรือโจทย์ที่ทำแบบฝึกหัด ครูผู้สอนควรมีสมุดบันทึกสำหรับแนวคิดวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนทางการบัญชี เน้นการเรียนด้วยการ ปฏิบัติให้มาก (บรรจง อภิตติกุล. 2533 : 28)

การเรียนการสอนวิชาบัญชีในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้สอนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ในส่วนที่เป็นงานสอนนั้น ต้องนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการเตรียมการสอน จัดกิจกรรมการสอน กำหนด จุดมุ่งหมายการสอน และจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาบัญชี ตลอดจนเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบการสอนด้วยและยังต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากงานสอนตามระเบียบบริหารสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2529 ได้แบ่งการปฏิบัติงานออกเป็นงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ งานการเงิน งานบัญชี งานพัสดุ งานบุคลากร งานทะเบียน งานสารบรรณ งานเอกสารการพิมพ์ งานอาคารสถานที่ งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานธุรการ งานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูลการศึกษา งานวิจัยและพัฒนา งานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้า จำนวนข้าราชการครูในแผนกวิชาการบัญชีในวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี มีจำนวน 7 คน แยกตามระดับการศึกษาได้ดังนี้ จบปริญญาโท จำนวน 2 คน จบปริญญาตรี จำนวน 5 คน จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ทางวิทยาลัยฯ ได้เปิดรับนักศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใน แต่ละปีการศึกษาจำนวน 2 ห้องเรียน โดยจัดนักศึกษาจำนวนห้องเรียนละ 40 คน แผนกวิชาการบัญชีมีห้องปฏิบัติการทางบัญชี เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน 4 ห้อง

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

มีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของการเรียนในสถานศึกษาไว้ดังนี้

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 21) อ้างอิงถึง นัยนา อ่างสันติกุล (2522:16-17) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า สภาพแวดล้อมวิทยาลัย คือ การรับรู้ถึงพฤติกรรมของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือลักษณะใด ๆ ในวิทยาลัยฯ ที่นักศึกษาสังเกตรับรู้ได้

มันเกียรติ โกศลนิรติวงศ์ (2527:19-20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศ การเรียนการสอนหมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอนได้แก่พฤติกรรมผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียนเช่นหลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดองค์ประกอบดังกล่าวนี้จะส่งเสริมให้ นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติโดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตรพฤติกรรมการสอนของอาจารย์การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการเรียน ยังรวมไปถึงความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน ตลอดจนอาคารสถานที่ดังนี้

น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ (2519:79) ให้ความหมายว่า อุปกรณ์การสอนหมายถึงเครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และความมีเหตุผลอันสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2524:64) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการสอนคือวัสดุอุปกรณ์และวิธีการสอนประกอบ วัสดุ หมายถึง สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนที่ต่าง ๆ อุปกรณ์หมายถึง สิ่งที่ใช้คงทนถาวร เช่น กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ต่าง ๆ ส่วนวิธีการสอนประกอบก็หมายถึง การใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้และวิธีการสอนประกอบก็หมายรวมไปถึงการทัศนศึกษา การทดลองต่าง ๆ ด้วย

ธำรง บัวศรี (2532:203) ได้ให้ความหมายไว้ว่าอุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุการสอนซึ่งได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียน

การสอนมาใช้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมไปถึง อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

หลักการจัดห้องเรียนที่ดี

การจัดห้องเรียน และการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะใช้เวลาอยู่ในห้องเรียนวันละประมาณ 5-6 ชั่วโมง อิทธิพลของห้องเรียนจึงมีมากพอที่ปลูกฝังลักษณะนิสัยของเด็กให้มีแบบต่าง ๆ กันออกไป เช่น อาจเจียบขริม เก็บตัว ชอบแสดงออก ชอบตามแบบผู้อื่น ตลอดจนสามารถที่จะช่วยสร้างเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ตามลักษณะที่ต้องการได้เช่น เป็นผู้กล้าแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจได้เอง ทำงานเป็นหมู่คณะ ได้ดี รู้จักแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบ

ลักษณะ อินทะจักร (2538: 165-166) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 นั้นจำเป็นต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เน้นวิธีสอนให้นักศึกษารู้จักค้นคว้าเหตุผล วิธีสืบสวนสอบสวน วิธีแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมวิธีสอนแบบวิทยาศาสตร์ และอภิปรายเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ

ประเภทการจัดห้องเรียน

ครูผู้สอนสามารถจัดห้องเรียนได้หลายแบบ อาจจัดแบบยึดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหลัก หรือยึดการสอนแต่เพียงอย่างเดียวเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงกิจกรรมเลยก็ได้

ลักษณะ อินทะจักร (2538:166-167) อ้างอิงมาจาก ทศนีย์ ผลเนื่องมา (2526:37-42) ได้เสนอแนะการจัดห้องเรียนได้ว่า ถ้าจะแบ่งวิธีการจัดห้องเรียนให้เห็นเด่นชัดขึ้น และเข้าใจง่ายขึ้นจัดแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ห้องเรียนแบบธรรมดา
2. ห้องเรียนแบบนวัตกรรม

1. ห้องเรียนแบบธรรมดา ห้องเรียนแบบนี้หมายถึง ห้องเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางของห้องเรียน และมีนักเรียนเป็นผู้คอยรับความรู้จากครู การจัดห้องเรียนแบบนี้มักจะใช้ห้องเป็นลักษณะสี่เหลี่ยม กระดานดำอยู่หน้าชั้น และมีโต๊ะครูอยู่หน้าชั้นเรียนตลอดเวลา โต๊ะเรียนจะวางเรียงกันเป็นแถวโดยหันหน้าเข้าหาครู

บทบาทของครูและนักเรียน ครูจะเป็นผู้รอบรู้ในด้านต่าง ๆ ใช้วิธีการสอนแบบป้อนความรู้ให้แก่นักเรียน โดยการบรรยายและอธิบายให้นักเรียนฟังตลอดเวลา ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนพูดหรือจัดกิจกรรมกลุ่ม

2. ห้องเรียนแบบนวัตกรรม ห้องเรียนแบบนี้เป็นห้องเรียนแบบใหม่ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การจัดห้องเรียนทำได้หลายแบบ โต๊ะเรียนต้องเรียงแถวหันหน้า เข้าหาครู นิยมจัดโต๊ะเป็นกลุ่มแบบต่าง ๆ กัน เพื่อให้นักเรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน มีส่วนที่นักเรียนจะศึกษาหาความรู้เป็นรายบุคคลได้ด้วย มีการจัดศูนย์ความสนใจ มีการตกแต่งผนังห้อง และการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ให้เหมาะสมกับเรื่องที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่

บทบาทของครู มีบทบาทเป็นผู้กำกับ และแนะแนวมีความสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันครูจะพูดน้อยลง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเองมากที่สุด ถูกหลักการจัดห้องเรียนที่ดีแล้ว ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการศึกษาวิชาต่างๆ

อาคารสถานที่ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด 26 ไร่ 74.89 ตารางวา ประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ ดังนี้

1. ตึกอำนวยการ เป็นอาคารสำนักงาน 2 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นห้องผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ และห้องสำนักงาน ซึ่งเป็นที่ทำงานของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษางานการเงิน งานบุคลากร งานธุรการ งานบัญชี และงานเอกสารการพิมพ์ ชั้นที่ 2 เป็นห้องประชุม และห้องดนตรีไทย
2. อาคารประชาสัมพันธ์ เป็นอาคารชั้นเดียว มี 2 ห้อง มีห้องของฝ่ายประชาสัมพันธ์ และห้องของฝ่ายปกครอง
3. หอประชุม จะมีลักษณะเป็นห้องโถง ใช้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยฯ เช่น กิจกรรมเข้าแถว ประมุขนิเทศนักเรียน นักศึกษาใหม่ วันไหว้ครู ฯลฯ
4. อาคาร 4 เป็นอาคารไม้ 2 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นห้องปฏิบัติการของสาขาวิชาเทคโนโลยีและวิดิทัศน์ 1 ห้อง และห้องปฏิบัติการของศิลปกรรม 1 ห้อง มีห้องพัสดุ 1 ห้อง ชั้นที่ 2 มีห้องเรียนและเป็นห้องปฏิบัติการศิลปกรรม 1 ห้อง ห้องพัสดุ 1 ห้อง
5. อาคารผลิตผล เป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย ร้านค้าสหกรณ์และจำหน่ายผลิตผลจากผลงานของนักเรียนนักศึกษาและร้านจำหน่ายอาหารของวิทยาลัยฯ ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย ห้องเรียน 2 ห้อง
6. อาคาร 6 เป็นอาคารเรียนของแผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย และแผนกอาหารและโภชนาการ เป็นห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทั้งหมด 4 ห้อง และห้องพัสดุ 3 ห้อง

7. อาคาร 7 เป็นอาคารเรียนของคณะวิชาพื้นฐาน เป็นอาคาร 3 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียน 8 ห้อง ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ 1 ห้อง ห้องพัสดุ 3 ห้อง

8. อาคาร 8 เป็นอาคารเรียนของคณะวิชาบริหารธุรกิจ เป็นอาคาร 4 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นห้องสมุดของวิทยาลัยและห้องน้ำ 2 ห้องและห้องโสตทัศนศึกษา ซึ่งใช้เป็นห้องประชุมของครูและอาจารย์ทั้งหมด ชั้นที่ 2 เป็นแผนกวิชาการบัญชี ประกอบด้วย ห้องเรียน 5 ห้อง ห้องพัสดุ 1 ห้อง ชั้นที่ 3 เป็นแผนกวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยห้องปฏิบัติการ 3 ห้องเรียน ห้องเรียน 1 ห้อง ห้องพัสดุ 2 ห้อง ห้องปฏิบัติการเลขานุการ ห้องพิมพ์ดีดภาษาไทย 1 ห้อง ชั้น 4 เป็นแผนกวิชาเลขานุการ ประกอบด้วยห้องปฏิบัติการ 6 ห้อง มีห้องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ 2 ห้อง ห้องคอมพิวเตอร์ 1 ห้อง ห้องเครื่องคำนวณ 1 ห้อง ห้องถอดข้อความ 1 ห้อง ห้องพิมพ์ดีดภาษาไทย 1 ห้อง และห้องพัสดุ 1 ห้อง

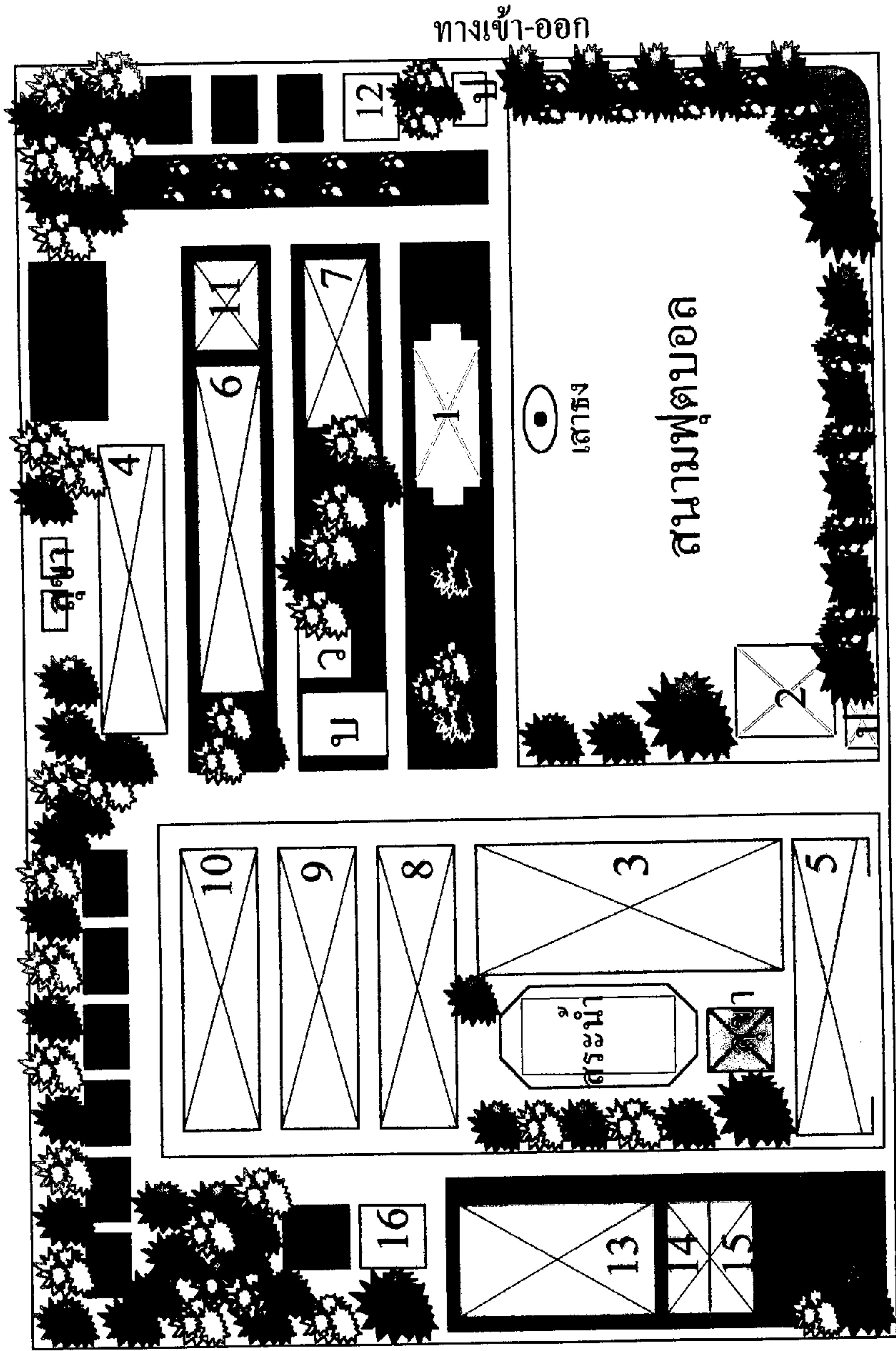
9. อาคาร 9 เป็นอาคาร 4 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นห้องฝ่ายวิชาการ 1 ห้อง ห้องงานวัดผลและห้องระบบทวิภาคี 1 ห้อง งานทะเบียน 1 ห้อง ห้องงานแนะแนวอาชีพ 1 ห้อง ห้องงานกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา 1 ห้อง ห้องงานวางแผนและพัฒนา 1 ห้อง ชั้นที่ 2 เป็นห้องปฏิบัติการวิชาการ โรงแรม 1 ห้อง ห้องงานวางแผนและพัฒนา 1 ห้อง ชั้นที่ 2 เป็นห้องปฏิบัติการวิชาการโรงแรม 1 ห้อง ห้องเรียน 2 ห้อง ห้องปฏิบัติการคหกรรมทั่วไป 2 ห้อง ห้องพัสดุ 1 ห้อง ชั้นที่ 3 แผนกวิชาสามัญ (ภาษาอังกฤษ) และแผนกวิชาการออกแบบ ประกอบด้วยห้องปฏิบัติการออกแบบ 1 ห้อง ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ 1 ห้อง ห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ 1 ห้อง ห้องเรียน 1 ห้อง ห้องพัสดุ 2 ห้อง มีห้องน่านักเรียนนักศึกษาหญิงระหว่างทางขึ้นลงบันได 1 จุด ชั้นที่ 4 แผนกวิชาการขายการตลาด ประกอบด้วยห้องเรียน 6 ห้อง มีห้องน่านักเรียนนักศึกษาหญิง ระหว่างทางขึ้นลงบันได 1 จุด

10. อาคาร 10 เป็นอาคาร 6 ชั้น เป็นอาคารเรียนรวมเอนกประสงค์

11. อาคาร 11 อาคารเทคโนโลยีเพื่อการถนอมอาหาร เป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นห้องปฏิบัติการอาหาร 1 ห้อง ชั้นที่ 2 เป็นห้องเรียน 1 ห้อง

อาคารอื่น ๆ ได้แก่ เรือนพยาบาล 1 หลัง ห้องปฏิบัติการขายตรง 1 ห้อง และห้องผลิตจำหน่ายเบเกอรี่ 1 ห้อง โรงอาหาร อาคารพัสดุ 1 หลัง บ้านพักผู้อำนวยการ 1 หลัง บ้านพักอาจารย์ 7 หลัง แฟลตอาจารย์ 1 หลัง มีอาคารสุขา 1 หลัง วิทยาลัยฯ ได้จัดแบ่งภายในบริเวณต่าง ๆ ดังแผนภาพประกอบ

แผนผังวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

1. ตึกอำนวยการ
 2. อาคารประชาสัมพันธ์
 3. หอประชุม
 4. อาคาร 4
 5. อาคารผลิตผล
 6. อาคาร 6 (ผ้า อาหาร)
 7. อาคาร 7 (คณะวิชาพื้นฐาน)
 8. อาคาร 8 (คณะวิชาบริหารธุรกิจ)
 9. อาคาร 9 (คณะบริหารธุรกิจ)
 10. อาคาร 10 (อาคารใหม่)
 11. อาคารเทคโนโลยี
 12. เรือนพยาบาล
 13. โรงอาหาร
 14. ห้องปฏิบัติการขายตรง
 15. ห้องผลิตและจำหน่ายเบเกอรี่
 16. อาคารฟิตเนส
- ก. บ้านพักผู้อำนวยการ
 ข. บ้านพักอาจารย์
 ค. แฟลตอาจารย์
 บ. สนามบาสฯ
 ป. ป้อมยาม
 ส. สุขา

ด้านผู้เรียน

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น รู้หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติ ตนไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีมรรยาท

2. ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกิดเกียรติซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสงี่ยม

3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลจากความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม ได้แก่การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความมานะอดทน ไม่ห่อหุ้ม ไม่ละเลยประโยชน์ซึ่งเป็นของสาธารณะส่วนรวม หน้าที่เสียภาษี การรับราชการทหาร การใช้สิทธิเลือกตั้ง

ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองหน้าที่ในการเล่าเรียนมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สุขภาพ กายใจและจิตดี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม ดังที่กวี วงศ์พุ่ม (2541 : 36) ได้กล่าวว่าการเรียน การสอนด้านบัญชีในยุคปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก เราสามารถปลูกฝังให้เยาวชน สามารถร่ำวิชาบัญชีตั้งแต่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งนี้ในปัจจุบันการบัญชีถือได้ว่าต้องมีทักษะ (Skill) ด้านหนึ่ง ที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญประกอบกัน ผู้เรียนบัญชีควรต้องมีการปรับตัว ด้วยการเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น

1. กฎหมายธุรกิจ เพราะในปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลาย การจัดตั้งองค์กรใหม่ ๆ

2. คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบัญชี การตรวจสอบ การจัดการเก็บเอกสาร ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มาปรับเข้ากับงานแทบทั้งสิ้น

3. อสังหาริมทรัพย์ เพราะที่ดินมีส่วนสำคัญในการดำเนินการเกี่ยวกับสินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์ในการเพิ่มวงเงินหรือขยายสินเชื่อ

4. การภาษีอากร ไม่ว่าจะเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีโรงเรือน ภาษียานพาหนะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ล้วนแล้วแต่สัมพันธ์กับธุรกิจด้วยกันทั้งนี้

5. การวิเคราะห์ทางการเงิน เพราะฐานะการเงินของแต่ละกิจการย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม ยิ่งในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันสภาพคล่องของแต่ละกิจการจำเป็นต้องรู้เร็วขึ้น

6. การลงทุน ถึงแม้จะเป็นการลงทุนในกิจการขนาดเล็กกิจการในเครือ หรือ บริษัทลงทุนโดยทั่วไปก็จำเป็นต้องมีการพิจารณาโดยนักถึงผลตอบแทนในการลงทุนนั้น

7. มนุษยสัมพันธ์ การทำงานกับคนจำเป็นต้องใช้จิตวิทยาในการทำงานร่วมกัน การทำงาน เป็นทีม การรู้จักให้อภัย การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น รวมไปถึงการทำงานอย่างมีความสุข

8. การแรงงานสัมพันธ์ เพราะทุกกิจการจะต้องมีผู้ร่วมงานในระดับต่าง ๆ การรู้เรื่องแรงงานสัมพันธ์จะช่วยให้การว่าจ้าง การจัดจ้าง การจัดสวัสดิการ การร้องทุกข์ของพนักงานที่เป็นไปตามกฎหมายแรงงานและกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง

9. งบการเงินของบริษัทมหาชน เพราะรูปแบบต่าง ๆ ของงบการเงินได้เปลี่ยนแปลงและไม่เคยมีมาก่อนในอดีต จึงจำเป็นต้องรู้เพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์สามารถออกงบได้ถูกต้องต่อไป

10. การปริวรรตเงินตรา ประเทศไทยของเราได้รับผลกระทบในเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมากในปีที่ผ่านมา นักบัญชีจึงจำเป็นต้องมีความรู้ด้านนี้อีก เพื่อที่จะปรับค่าหรืออัตราแลกเปลี่ยนได้ตามสภาพที่เป็นจริง

ด้านผู้สอน

กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่าครูผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ดัดสันใจดี เป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. ชี้นำช่องทางการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

นอกจากนี้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 กำหนดบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา 2529 : 29)

1. ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน

2. ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียนนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักสูตร และความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน ให้สนองนโยบายกรม อาชีวศึกษาครบวงจร ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา

4. รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติ การรักษาวินัย สุขภาพ และดูแล การศึกษาของนักเรียนนักศึกษา

5. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

6. จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ ใช้เก็บรักษาสื่อการเรียนการสอนอุปกรณ์ อื่นๆ อย่างถูกต้อง

7. รักษาวินัยและควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา

8. นิเทศหรือ ช่วยนิเทศ ในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มสถานศึกษา

9. ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง

10. ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาและชุมชนในด้านวิชาการ และ ด้านอื่น ๆ

11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจ
สุภาลักษณ์ บัณชรเทวกุล (2529 : 72-74) ได้แบ่งคุณสมบัติของผู้สอนทางด้าน ธุรกิจที่ควรจะมีเพิ่มเติมจากคุณสมบัติของการเป็นครูทั่วไป 3 ลักษณะ

1. คุณลักษณะส่วนตัว บุคลิกลักษณะทั่วไปต้องเป็นคนที่กระฉับกระเฉง ทัน สมัยทั้งในด้านความคิดและการแต่งตัว เพราะโลกธุรกิจต้องมีการแข่งขันรวดเร็ว ถ้าครูมีบุคลิก ภาพที่กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ก็เป็นวิธีการทางอ้อมที่จะให้นักศึกษาได้ซึมซาบและเลียน แบบความกระฉับกระเฉงจากครู

2. คุณสมบัติทางวิชาการ วิชาทางธุรกิจมีทั้งวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาฝึกปฏิบัติ ความชำนาญของครูในการอธิบายสาธิตการใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษและศัพท์เทคนิคได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความน่าเลื่อมใสศรัทธา

3. คุณสมบัติด้านอาชีพ ควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กว้างขวางในวงการ ธุรกิจเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เช่นการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากร บรรยาย หรือการจัดส่งนักศึกษาไปฝึกงานหรือดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ และที่สำคัญต้องมี ศรัทธาในวิชาชีพครูอย่างแรงกล้า

สรุปได้ว่าผู้สอนวิชาชีพนั้นต้องมีความรู้ความสามารถ ในด้านหลักสูตร วิธีการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพ ครูตลอดจนมีบุคลิกภาพที่คล่อง แคล้วว่องไว มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่าง

รวดเร็ว ส่วนครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาบัญชีนั้น ควรมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังที่ บรรจง อภิตกุล (2533: 7) ได้กล่าวไว้คือ มีความรู้ทางวิชาการเป็นอย่างดี มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง ซึ่งหมายถึงมีหลักการและวิธีการสอนนั่นเองอันเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง มีวิญญานของความเป็นครู และมีสังกหัตถ์ 4 อันได้แก่ ทาน ปิยะวาจา อตถจริยา สมานัตตา และพรหมวิหาร 4 ได้แก่ ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี เมื่อเปลี่ยนสภาพจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาการบัญชี มาเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก็ย่อมพบกับปัญหาในการเรียนในด้านต่าง ๆ มากมาย สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 148) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่นักศึกษาเผชิญอยู่ในปัจจุบันนี้มี 3 ด้าน

1. ด้านการศึกษาเล่าเรียนและการเตรียมตัวเพื่อการอาชีพ
2. ด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ด้านอารมณ์และสังคม

ปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้มาจากความต้องการของนักศึกษา ตามธรรมชาติ ตามพัฒนาการตามวัย ซึ่งนักศึกษายังปรับตัวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งและยังมาจากการขาดความเข้าใจระหว่าง นักศึกษากับผู้ใหญ่อีกส่วนหนึ่ง ปัญหาทางการเรียนนี้ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการเรียนดังที่ เบญจมา สุทธะพินธุ (2536:66) ได้ศึกษาเรื่องสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ: กรณีศึกษาของวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งศึกษาใน 2 ลักษณะ คือการสำเร็จช้ากว่ากำหนด และการออกกลางคันพบว่า การสูญเปล่าทางการศึกษาเกิดจากนักศึกษาปรับตัวเข้ากับภาพการเรียนในวิทยาเขตไม่ได้ขาดการวางแผนที่ดี ไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตนเองและไม่ชอบเรียนในแผนวิชาที่ไม่สมควรใจ ส่วน ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (253 : บทคัดย่อ) พบว่าการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ เกิดจากวัสดุฝึกงานไม่เพียงพอ ขาดที่ปรึกษาด้านการเรียน ความรู้ที่ได้รับไม่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ ห้องปฏิบัติการและห้องเรียนไม่เพียงพอและไม่พอใจต่อผลการเรียน วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์ (2536 : 79) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ พบว่าปัญหาด้านเพื่อนและสังคมของนักศึกษานั้น จะมีปัญหาสูงสุดในเรื่องประหม่าหรือตื่นเต้นเมื่อต้องปรากฏตัวในชุมชน โดยที่นักศึกษาต่างคณะจะมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจหรือปรึกษาได้ และปัญหาการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

รุจิรี ภูสาระ (2531 : 72-73) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอน และผู้บริหารในระดับอุดมศึกษา จะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่อาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนในการจัดการเรียนการ

สอน เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาการเรียนการสอน การขาดคุณลักษณะบางประการของผู้เรียนทำให้การเรียนการสอน ไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควรซึ่งคุณลักษณะกล่าวคือ

1. ระดับสติปัญญาและความถนัดทางการเรียน สิ่งนี้คงปฏิเสธได้ยากว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนผู้มีสติปัญญาสูงย่อมจะมีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาดำกว่าซึ่งผู้สอนก็ต้องรู้จักจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของผู้เรียนด้วย

2. องค์ประกอบทางสรีระร่างกายภายนอก ซึ่งได้แก่ประสาทสัมผัสของผู้เรียน ที่จะสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้สอนสอนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ผู้เรียนบางคนอาจมีสายตาผิดปกติความสามารถในการได้ยิน สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ฯลฯ ถ้าการเรียนบางวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในการสอนได้

3. บุคลิกภาพส่วนตัว ได้แก่ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมั่นใจในตนเอง ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอน ทศนคติต่อวิชาเรียน ทศนคติต่อสถาบันและวิชาชีพที่เรียน สิ่งเหล่านี้จะมีผล อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถจะเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนรัก ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีให้เลือกหลายลำดับ ทำให้ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยบางคนที่สอบได้ในวิชาที่ตนไม่ได้ตั้งใจจะเรียน ขาดความสนใจและเอาใจใส่ เพราะจิตใจมุ่งแต่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ในปีต่อไป

4. สภาพทางบ้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอน แม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งหารายได้มาช่วยเหลือการศึกษาของตนเองด้วย

ปราณี รามสูตร (2528) ได้กล่าวถึงปัญหาของวัยรุ่น สรุปได้ดังนี้

1. เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การเคลื่อนไหวไม่เรียบร้อย กระโดดกระเดก ทำอะไรผิดพลาดเป็นที่เพ่งเล็งของผู้ใหญ่ จึงมักมีปัญหาด้านอารมณ์และสังคม เด็กรู้สึกอึดอัด พูดกับผู้ใหญ่ไม่รู้เรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอื่น ๆ เช่น การมีสิว การมีอสุจิในเพศชาย และการมีประจำเดือนในเพศหญิง จะทำให้เขาเกิดความกังวลใจ หงุดหงิดได้ นอกจากนี้เป็นวัยรุ่นสวยรักงาม แต่งตัวตามแฟชั่นซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดกับผู้ใหญ่ได้

2. ปัญหาทางอารมณ์ เด็กวัยรุ่นพอใจที่จะมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและประพฤติ ปฏิบัติ ไม่อยากกระทำ ไม่อยากพูดแบบเด็กอีกต่อไป พยายามเสาะแสวงหารสนิยมในด้านต่าง ๆ มาเป็นแบบฉบับเฉพาะตัว พยายามสร้างลักษณะนิสัยและกิริยาท่าทาง

แบบผู้ใหญ่แต่สิ่งดังกล่าวเป็นของใหม่สำหรับเขา ให้ไม่มั่นใจในการแสดงออก ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์

3. ปัญหาด้านสติปัญญาและความคิด ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่สติปัญญาเจริญเติบโตสูงสุดมีพลังความคิดและพลังกายสูงสุด จึงเป็นวัยแห่งการแสวงหาประสบการณ์และความรู้ อยากรู้ อยากเห็น อยากลองทุกสิ่ง อยากมีกิจกรรม มีการแสดงออก ทั้งในการใช้คำพูด การโต้ตอบ แต่เนื่องจากประสบการณ์จำกัด เขาอาจใช้คำพูดใช้กิริยาที่ไม่เหมาะสม ก้าวร้าว ขาดการยับยั้งชั่งใจ โอกาสที่จะแสดงออกในทางไม่ถูกต้องเหมาะสมจึงมีมาก

4. ปัญหาหาเสพติด ซึ่งอาจสืบเนื่องจากการเข้ากลุ่มเพื่อน ซึ่งผู้ใหญ่ควรให้ความระมัดระวัง ให้ความรู้และความใกล้ชิดกับวัยรุ่น ก็จะช่วยบรรเทาปัญหานี้ได้

5. ปัญหาการเงิน เป็นปัญหาที่พบบ่อยในวัยรุ่น เพราะต้องใช้จ่ายใช้สอยในการคบเพื่อน แต่งตัวตามแฟชั่น หรือเลี้ยงเพื่อนฝูงเมื่อต้องพามาบ้าน

ประยูร วัชรดิษฐ์ (2526 : 29) และสถิต วงศ์สวรรค์ (2527 : 1-6) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักศึกษาไว้หลายประการคือ

1. ปัญหาการเรียนของเด็ก อาจเกิดขึ้นจากความผิดปกติของร่างกายและสมอง ได้แก่ พวกเรียนช้า เด็กเรียนเร็ว เรียนอ่อน ตลอดจนถึง การที่เด็กไม่สนใจเรียนหรือเลือกเรียนวิชาที่ไม่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ อันเป็นสาเหตุให้เกิดการสอบตกซ้ำชั้น หรือขาดอุปกรณ์การเรียน การไม่ชอบครู ไม่ชอบโรงเรียน ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน เป็นต้น

2. ปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้แก่ สภาพที่รายได้ไม่พอกับรายจ่าย การแก่งแย่งกันทำมาหากิน สินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคมีราคาสูงขึ้น ค่าของเงินลดลง เหล่านี้ทำให้การเงินของแต่ละครอบครัว ส่วนใหญ่เดือดร้อน หัวหน้าครอบครัวต้องชวนขาย ในการหาเงิน มาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น ทำให้ไม่มีเวลาในการอบรมดูแลสมาชิกในครอบครัว เด็กถูกชักนำไปในทางที่ชั่วหรือตัวหัวหน้าครอบครัวเกิดความรู้สึกไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ จึงหันไปหาอบายมุข โดยคิดว่าอาจจะมีโชคบ้างก็ได้ ในทำนองเดียวกันกับพวกที่ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง แต่ไม่รู้จักการใช้จ่ายลุ่มหลงอบายมุข ทำให้ใช้จ่ายเงินเกินขอบเขต หรือแม้กระทั่งครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก เด็ก ๆ ไม่รับการเอาอกเอาใจใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย ทำให้สนใจสิ่งอื่นมากกว่าการเรียน

3. ปัญหาทางสังคม เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งอารยธรรมวัฒนธรรมจากต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามาไม่ขาดสาย ทั้งในด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ทำให้เกิดปัญหาในด้านการปรับตัวให้กับสภาพแวดล้อม ซึ่งบางครั้งทำให้ถูกชักชวนไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร รวมไปถึงการคบเพื่อน หรือการทำทางไม่เหมาะสมขาดพื้นฐานทางศีลธรรม ไม่มีความรับผิดชอบในฐานะเป็นหัวหน้าหรือเป็นสมาชิกของกลุ่มในสังคม

4. ปัญหาที่เกิดจากการเพิ่มของประชากร จากการที่ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้ความเป็นอยู่ในครอบครัว เกิดการแออัดยัดเยียด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวไม่มั่นคงเหมือนแต่ก่อน ก่อให้เกิดปัญหาในด้านจิตใจตามมา

5. ปัญหาด้านสุขภาพ อันได้แก่ การอ้วนเกินไป ผอมเกินไป สูงหรือเตี้ยจนเกินขนาดปกติ รวมไปถึงการบกพร่องของร่างกายอื่น เช่น การมีโรคประจำตัว สุขภาพไม่ปกติ มีความวิตกกังวลหรือการแสดงออกของอารมณ์ต่าง ๆ เกินระดับปกติ

6. จำนวนนักเรียนในโรงเรียนแต่ละแห่งเพิ่มมากขึ้น อัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียนไม่สมดุลกัน ครูจึงไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องมีการบริการแนะแนวขึ้นช่วยเหลือนักเรียน ป้องกัน แก้ปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการให้แต่ละคนได้พัฒนาตนเองจนถึงขีดสุด

7. วิทยาการใหม่ ๆ มีเพิ่มมากขึ้นทุกทีจนตามไม่ทันจึงไม่ทราบข้อมูลพอเพียง การเลือกศึกษาต่อจึงเป็นปัญหา และมีอาชีพใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น นักเรียนควรจะทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ อย่างแจ่มกระจ่าง เพื่อสามารถวิเคราะห์และวางแผนการประกอบอาชีพสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม จึงควรมีการบริการแนะแนวในโรงเรียนเพื่อสนองความต้องการนี้

8. จำนวนคนที่ทำงานมีมากกว่าหน่วยงานมาก ความไม่สมดุลอันนี้ทำให้มีการแข่งขันสูง เพราะหน่วยงานมีโอกาสดัดเลือกมาก

9. พ่อแม่นิยมส่งลูกไปศึกษาในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ ๆ เพราะการศึกษาในท้องถิ่นยังไม่เจริญทัดเทียมกัน เมื่อเด็กอยู่ห่างไกลพ่อแม่มักจะเกิดปัญหาทางด้านพฤติกรรม จึงต้องมีบริการแนะแนวให้ความช่วยเหลือ

10. เนื่องจากการเห็นความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นไปอย่างกว้างขวางและความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นเหตุให้คนมีปัญหาต่างกัน การปรับตัวก็ต่างกัน จึงต้องการคำปรึกษาและการแนะแนว

11. ค่านิยมของคนไทยถือว่าการรับราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ฉะนั้นก็มักจะมุ่งเรียนเพื่อเข้ารับราชการ และมีทัศนคติไม่ดีต่ออาชีพศึกษา ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งหลายคนไม่ประสบผลสำเร็จ กลายเป็นปัญหาแก่สังคม และทำให้ประเทศชาติขาดบุคลากรทางวิชาช่างฝีมือบริการแนะแนวจึงต้องให้ข้อมูลให้เขาตัดสินใจได้ถูกต้อง

สมชาย ธีรชนกุล (2530 : 86-88) ได้กล่าวถึงลักษณะของปัญหาที่สำคัญของวัยรุ่นเกี่ยวกับโรงเรียน พอสรุปได้ คือ

1. ปัญหาการปรับตัวไม่ได้ในโรงเรียน เป็นปัญหาที่พบมากในโรงเรียนเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งภายในร่างกายตัวเองและสถานการณ์

สิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ภายในโรงเรียนที่ตนเองไม่เคยพบเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัยรุ่นที่ต้องย้ายโรงเรียนใหม่

2. ปัญหาด้านวิชาการ เด็กวัยรุ่นประสบปัญหานี้ในทุกชั้นเรียน ยิ่งเรียนในชั้นที่สูงขึ้นความยากของวิชาต่าง ๆ ย่อมเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (Norm) จะประสบปัญหานี้มากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาที่สูงกว่า ปัญหาด้านวิชาการนี้ มีมากมายหลายประการ เช่น ปัญหาการเลือกวิชาเรียน ปัญหาการสอบตกบางวิชา ปัญหาการสร้างนิสัยในการเรียน ปัญหาในการพูดหน้าชั้น ปัญหาในการเรียนวิชาไม่เข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้า เป็นต้น

3. ปัญหาการออกจากโรงเรียนกลางคัน เป็นปัญหาที่โรงเรียนต้องคำนึงถึงให้มากเพราะเด็กวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ถึงวัยที่จะทำงานได้ วัยของเขาคือการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปประกอบอาชีพในภายหน้า เมื่อออกจากโรงเรียนกลางคันไปแล้วและไม่มีการทำ เด็กอาจจะรวมกันเป็นกลุ่มก่อเหตุทางอาชญากรรมขึ้นมาได้ ดังที่มีปัญหามากมายเนื่องจากวัยรุ่นก่อเหตุในปัจจุบันนี้

4. ปัญหาความประพฤติและการก่อการวิวาทกัน ปัญหานี้จะพบมากในหมู่ของวัยรุ่นเนื่องจากวัยรุ่นที่ติดคะนอง ชอบเด่นดัง อาจสร้างปัญหาขึ้นเพียงเล็กน้อยจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้ เช่น การมีกิริยามารยาทไม่เรียบร้อย แต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน ชอบลักขโมยทำร้ายร่างกาย ขว้างปาระเบิด เป็นต้น

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 15-23) ได้กล่าวถึงปัญหานิสิตนักศึกษาไว้ว่า การที่นิสิตนักศึกษามีจำนวนมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาหลายด้านปัญหาต่าง ๆ อาจพิจารณาแยกประเด็น ได้ดังนี้คือ

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ตลอดจนคนในสังคมผลักดันให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีได้ตระหนักในความไม่พร้อมของเด็ก เมื่อนิสิตนักศึกษาใหม่ไม่พร้อมที่จะเรียน จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถจะเรียนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มนัส ศรีกัลยา (2533 : 70-71) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนในระดับมาก คือปัญหาด้านตัว

ผู้เรียน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

นพพร ธนวัฒน์ (2536 : 85-88) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นในคณะวิศวกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับจำจนเกือบถือว่าไม่มีปัญหา แต่จากการศึกษาปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านตัวผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีเวลาฝึกทบทวนการเรียนที่บ้าน ด้านครูผู้สอน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องครูให้รายละเอียดในบทเรียนไม่ชัดเจน ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีโอกาสไปทัศนศึกษานอกสถานที่และเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไปและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีตู้รับฝากอุปกรณ์การเรียนในแต่ละห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการฝึก

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : 63-64) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านตัวผู้เรียน นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง

บุญมี ประสมทรัพย์ (2539 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รวม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนและสภาพที่เรียน ด้านนิเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ทั้ง 4 ด้าน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและแยกเป็นรายด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่นๆ ส่วนด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนไม่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

พรศรี โรจน์เมฆี (2540 : 72) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่าการนำเทคนิคของวิธีสอนที่ทันสมัยมาสอนในวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาด้านการเตรียมการสอนของอาจารย์ ผู้สอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาสูงสุดคือ การสอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเรียนการสอน ไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชี เป็นปัญหาในระดับมาก และที่เป็นปัญหาสูงสุด คืองบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชีและสื่อการเรียนที่มีอยู่ล้าสมัย ชำรุดทรุดโทรม ไม่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนไม่เพียงพอกับนักศึกษา

สมจิตร์ ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82-83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 4 ด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชาที่เรียนรวบรัดเกินไปและเวลาเรียนตลอด หลักสูตรน้อยเกินไป ด้านกระบวนการเรียนการสอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการสอนกระทำในสถานศึกษา ผู้เรียนไม่มีโอกาสออกไปดูงาน ฝึกงานนอกสถานที่และหนังสือตำราเรียน ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุจากผู้สอนเจ้าระเบียบเกินไป และจำนวนผู้สอนมีน้อย ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุ มาจากผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียน นักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60-61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ด้านหลักสูตร ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี และผู้เรียนไม่ได้เลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจตามความถนัด

ด้านวิธีการเรียนการสอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการจัดเวลาฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการมีน้อย และการศึกษาดูงานในสถานประกอบการธุรกิจมีน้อย

ด้านผู้เรียน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ค่าใช้จ่ายในการเรียนตลอดหลักสูตรสูงมาก และผู้เรียนไม่มีเวลามาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน

ด้านผู้สอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน

ด้านวัดผลและประเมินผล ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนไม่อธิบายข้อบกพร่องที่พบจากการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบและข้อสอบมีมากเกินไปแต่ให้เวลาในการทำข้อสอบน้อยเกินไป

ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาเกิดขึ้น มีสาเหตุมาจาก ลิฟท์มีจำนวนไม่เพียงพอและค้ำบ่อและจำนวนสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์

งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแกน (ลาวัณย์ จักรานุวัฒน์. 2540 :38 อ้างอิงมาจาก Cogan. 1975) พบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนักศึกษา จะทำให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

ยิ่งอาจารย์และนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อกันมาก นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสูงสุดมากเพียงนั้นและลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักศึกษา นักศึกษามีความศรัทธาในตัวอาจารย์ จะช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

เอคส์ทีน ไพเตอร์ โจฮันส์ (ศิริลดา คำทา.2545 : 33 อ้างอิงมาจาก Eksteen, Pieter Johannes.1994 : *An Analysis of Learning Problems Experienced by STD.*) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนหลักสูตรเทคนิคศึกษา (แอฟริกัน) ของนักเรียนระดับ 6 พบว่าหลักสูตรเทคนิคศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาท้องถิ่นนั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากถึงร้อยละ 70

ปัญหาการเรียนส่วนมากเกิดจากการขาดทักษะในการอ่าน วิธีการคำนวณในวิชาคณิตศาสตร์ และมีนิสัยในการเรียนที่ไม่สู้ดีพอ นักเรียนจำนวนมากที่มาศึกษาในหลักสูตรเทคนิคศึกษา มีสาเหตุมาจากมีประวัติทางการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การที่มีวิธีการวัดผลที่ผิดในหลักสูตรเทคนิคศึกษา จึงทำให้นักเรียนประสบปัญหาอย่างมากในวิชานั้น ๆ ซึ่งได้คาดหวัง ผู้เรียนไว้สูง โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการวาดภาพเชิงเทคนิค

นอกจากนั้น ยังไม่พบความแตกต่างของนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทคนิคศึกษาหรือหลักสูตรสามัญโดยเฉพาะในด้านสติปัญญา หรือด้านทัศนคติ อันที่จริงนักเรียนที่เรียนในวิชาของหลักสูตรสามัญทั่วไป มีค่าเฉลี่ยทางสติปัญญาสูงกว่านักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทคนิคศึกษา นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทคนิคศึกษา จะมีความสามารถในการทำงานในเชิงปฏิบัติดีกว่า

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สรุปได้ว่า นักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก การวัดผลและประเมินผล ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเรียนการสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พอจะสรุปเป็นปัญหาใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ คือ ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ปัญหาด้านผู้เรียน และปัญหา ด้านผู้สอน

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในแผนกวิชาการบัญชีและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประกอบด้วย นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 70 คน และปีที่ 2 จำนวน 72 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 142 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตาม รอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	ให้คะแนน 4 คะแนน
มีปัญหา	ให้คะแนน 3 คะแนน

มีปัญหาน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

มีปัญหาน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ตามแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
3. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม
4. นำผลการศึกษาจากข้อ 1-3 มาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน และสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำเพิ่มเติม
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ รายนามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ
 - 6.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 6.2 รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ อาจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัย การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 6.3 นางสุพิศ ยางาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้
8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ จำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ 3 ข้อ ตัดออกคงเหลือข้อคำถามที่สมบูรณ์ จำนวน 45 ข้อ

9. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยประสานงานกับหัวหน้าแผนก และอาจารย์ผู้สอนประจำแผนกวิชาการบัญชี
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปคำนวณโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การแสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาโดยคำนวณค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยแบ่งช่วงของระดับคะแนนเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

3. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้น และรอบการเรียน ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t - test)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบค่า F - test เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ

5. รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา
นำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่ และค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.

2538 : 79)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถามโดยใช้สูตร (สำอาง งามวิชา.

2541 : 62)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ ICO แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตร
สัมประสิทธิ์แอลฟา (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 หน้า 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้ง

ฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบปัญหาในการเรียน ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
โดยใช้ t -test แบบ independent samples โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 :
166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

โดยมี $df = \frac{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}} = \frac{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t -distribution
 $\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
 $\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
 n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 236)

$$F = \frac{Ms_b}{Ms_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
 Ms_b แทน ค่าความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม
 Ms_w แทน ค่าความแปรปรวน ภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัย แบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 4 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ = ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t = ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution

F = ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน f-distribution

df = ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

SS = ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Square)

MS = ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Mean Square)

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 142 คน และผู้วิจัยได้นำข้อมูลแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์การประเมินผล แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.00 หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน จำแนกตาม รอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน จำแนกตาม รอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาจากแบบสอบถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่าง 142 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปความถี่ประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยนำเสนอเป็นค่าความถี่และร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม รอบการเรียน ระดับชั้น
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
1. รอบการเรียน		
1.1. รอบปกติ	77	54.2
1.2. รอบพิเศษ	65	45.8
รวม	142	100
2. ระดับชั้น		
2.1. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1	70	49.3
2.2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2	72	50.7
รวม	142	100
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1. ต่ำกว่า 2.40	16	11.3
3.2. 2.40 - 3.20	73	51.4
3.3. 3.21 - 4.00	53	37.3
รวม	142	100
4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
4.1. ไม่เกิน 10,000 บาท	50	35.2
4.2. 10,001 – 15,000 บาท	44	31.0
4.3. 15,001 – 20,000 บาท	25	17.6
4.4. 20,001 บาทขึ้นไป	23	16.2
รวม	142	100

จากตาราง 1 แสดงว่า จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 142 คน นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 มีมากกว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1

นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.40-3.20) จำนวน 73 คน (ร้อยละ 51.4) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.21-4.00) จำนวน 53 คน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ(ต่ำกว่า 2.40) จำนวน 16 คน

นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีมากกว่านักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ (ร้อยละ 54.2) ส่วนรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ของนักศึกษา ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 50 คน (ร้อยละ 35.2) รองลงมา ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 31.0) ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ 17.6) และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 16.2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา
หลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอนโดยรวมและรายด้าน
ดังแสดงในตารางที่

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม
และรายด้าน

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	2.2106	0.4154	น้อย
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	2.5619	0.4914	มาก
ด้านผู้เรียน	2.3122	0.3996	น้อย
ด้านผู้สอน	2.2159	0.4768	น้อย
รวม	2.3251	0.3176	น้อย

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี
มีปัญหาการเรียนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร
ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มี
ปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวม และรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา
ด้านเนื้อหาหลักสูตร			
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาวิชาการบัญชี ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน	2.0000	0.6413	น้อย
2. เนื้อหาหลักสูตรไม่ทันสมัย	1.9718	0.6407	น้อย
3. การจัดลำดับรายวิชาบัญชีในการเรียนก่อนหลังของแต่ละภาคเรียนไม่สัมพันธ์กัน	2.2605	0.7502	น้อย
4. การกำหนดรายวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน	2.4788	0.7692	น้อย
5. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาบัญชีในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงลำดับตามความยากง่าย	2.3943	0.8333	น้อย
6. เนื้อหาวิชาบัญชีแต่ละรายวิชา มีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต	2.1760	0.7926	น้อย
7. เนื้อหาวิชาบัญชีไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้	1.9295	0.7686	น้อย
8. ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการ	2.7816	0.9536	มาก
9. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	2.1408	0.8554	น้อย
10. เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้	2.0915	0.7036	น้อย
11. เนื้อหารายวิชาบัญชีไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	2.0915	0.7136	น้อย
รวม	2.2106	0.4154	น้อย

จากตาราง 3 แสดงว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ 8 คือ ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน			
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย	2.2957	0.8146	น้อย
2. สภาพของชั้นเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้สื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	2.4647	0.8724	น้อย
3. เอกสาร ตำราเกี่ยวกับรายวิชาบัญชี เพื่อค้นคว้าใน ห้องสมุดมีน้อย	2.4859	0.9205	น้อย
4. ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด	2.3309	0.7314	น้อย
5. ห้องเรียนคับแคบอากาศถ่ายเทไม่สะดวก	2.4436	0.7674	น้อย
6. มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมาก ทำให้ขาด สมาธิในการเรียน	2.7816	0.9000	มาก
7. สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนมี ไม่เพียงพอ	2.6971	0.7531	มาก
8. สถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัย มีไม่เพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน	2.8028	0.9089	มาก
9. การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอและมีไม่ทั่วถึงทุก อาคารเรียน	2.5422	0.8304	มาก
10. ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ	2.7746	0.9704	มาก
รวม	2.5619	0.4914	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ มีเสียงรบกวนจากภายนอก

ห้องเรียนมากทำให้ขาดสมาธิในการเรียน สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยฯ มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอและมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา
ด้านผู้เรียน			
1. ผู้เรียนไม่รับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย	2.3028	0.6522	น้อย
2. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านวิชาการบัญชีแตกต่างกัน	2.7676	0.6910	มาก
3. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำการบ้านและแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย	2.5985	0.7151	มาก
4. ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุดหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	2.7605	0.7431	มาก
5. ผู้เรียนไม่กล้าซักถามครูผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.7323	0.8329	มาก
6. ผู้เรียนไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน	1.7535	0.8181	น้อย
7. ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน	2.1901	0.7431	น้อย
8. ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียน	2.7253	0.7451	มาก
9. บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการมาเรียนของผู้เรียน	1.4507	0.7203	น้อย
10. ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	1.6408	0.8107	น้อย
11. รายได้ของผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อรายจ่ายในครอบครัว	2.3028	0.8669	น้อย
12. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน	2.5211	1.9632	มาก
รวม	2.3122	0.3996	น้อย

จากตาราง 5 แสดงว่า ด้านผู้เรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีแตกต่างกัน ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุดหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียน ผู้เรียนไม่กล้าซักถามครูผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาทำการบ้านและแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้าน
ผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา
ด้านผู้สอน			
1. ผู้สอนใช้วิธีสอน ไม่เหมาะกับรายวิชาการบัญชี	2.2676	0.5944	น้อย
2. ผู้สอนไม่นำเทคนิคและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาบัญชี	2.3873	0.7704	น้อย
3. ผู้สอนไม่ชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยี ประกอบ การเรียนการสอน	2.0633	0.8439	น้อย
4. ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาบัญชีเร็วเกินไปทำ ให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	2.8239	0.8446	มาก
5. ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น	1.9154	0.6892	น้อย
6. ผู้สอนขาดทักษะ ความชำนาญในการถ่ายทอด ความรู้สำหรับรายวิชาบัญชี	1.8943	0.8480	น้อย
7. ผู้สอนไม่มีเวลาให้คำปรึกษาปัญหาการเรียนวิชา บัญชีแก่ผู้เรียน	2.3380	0.8412	น้อย
8. ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้ เรียน	2.3098	0.8847	น้อย
9. ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา ล่าช้าเป็นประจำ	1.7464	0.8202	น้อย
10. ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีสัมพันธภาพที่ดี แก่ผู้เรียน	2.2253	0.9022	น้อย
11. ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียน การสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ การให้รางวัล การลงโทษ	2.4859	0.8970	น้อย
12. ผู้สอนไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียน	2.1338	0.9088	น้อย
รวม	2.2159	0.4768	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า ด้านผู้สอน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 4 ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาบัญชีเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม รอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ดังแสดงในตาราง

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม รอบการเรียน

ปัญหาการเรียน	รอบปกติ		รอบพิเศษ		t
	(N = 77)		(N = 65)		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
2. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	2.2857	0.4440	2.1216	0.3623	2.424*
3. ด้านผู้เรียน	2.6597	0.5854	2.4461	0.3162	2.634**
4. ด้านผู้สอน	2.4653	0.4138	2.1307	0.2946	5.608**
	2.1937	0.4751	2.2423	0.4811	0.603
รวม	2.4011	0.3457	2.2352	0.2552	3.282**

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่านักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่านักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่านักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน นักศึกษาที่เรียนรอบปกติและนักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น

ปัญหาการเรียน	ปวส.ปีที่ 1		ปวส.ปีที่ 2		t
	(N = 70)		(N = 72)		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
5. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	2.0779	0.3188	2.3396	0.4579	3.96 **
6. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	2.4314	0.2921	2.6888	0.6029	3.25 **
7. ด้านผู้เรียน	2.2428	0.3410	2.3796	0.4413	2.06 *
8. ด้านผู้สอน	2.1107	0.4666	2.3182	0.4673	2.64 **
รวม	2.2157	0.2274	2.4316	0.3560	4.31 **

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่านักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้สอน นักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่า นักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้เรียน นักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่า นักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	2.115	1.057	6.615**
	ภายในกลุ่ม	139	22.222	0.160	
	รวม	141	24.337		
2.ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.275	2.637	12.738**
	ภายในกลุ่ม	139	28.780	0.207	
	รวม	141	34.055		
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.259	0.629	4.114*
	ภายในกลุ่ม	139	21.261	0.153	
	รวม	141	22.520		
4. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.384	0.692	3.135*
	ภายในกลุ่ม	139	30.674	0.221	
	รวม	141	32.058		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.846	0.423	4.397*
	ภายในกลุ่ม	139	13.378	0.0096	
	รวม	141	14.225		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนโดยรวมของ
นักศึกษา โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.40 ต่ำ	2.40-3.20 ปานกลาง	3.21-4.00 สูง
	โดยรวม	2.4330	2.3720	2.2280
ต่ำกว่า 2.40	2.4330	-	0.0609	0.2049
2.40-3.20	2.3720	-	-	0.1440 *
3.21-4.00	2.2280	-	-	-

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาน้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียน ของนักศึกษา
ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.40	2.40-3.20	3.21-4.00
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	ด้านเนื้อหาหลักสูตร	2.3352	2.2976	2.0531
ต่ำกว่า 2.40	2.3352	-	0.0375	0.2820
2.40-3.20	2.2976	-	-	0.2444**
3.21-4.00	2.0531	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาหลักสูตรน้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของ
นักศึกษาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.40	2.40-3.20	3.21-4.00
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	ด้านสภาพแวดล้อม	2.9437	2.6369	2.3434
	โดยรวม			
ต่ำกว่า 2.40	2.9437	-	0.3067	0.6003**
2.40-3.20	2.6369	-	-	0.2935**
3.21-4.00	2.3434	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้เรียน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.40	2.40-3.20	3.21-4.00
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	ด้านผู้เรียน	2.1614	2.2614	2.4276
ต่ำกว่า 2.40	2.1614	-	0.0999	0.2662*
2.40-3.20	2.2614	-	-	0.1662
3.21-4.00	2.4276	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้สอน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.40	2.40-3.20	3.21-4.00
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	ด้านผู้สอน	2.2916	2.2922	2.0880
ต่ำกว่า 2.40	2.2916	-	0.00570	0.2036
2.40-3.20	2.2922	-	-	0.2041*
3.21-4.00	2.0880	-	-	-

3 * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ปัญหาการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	2.602	0.867	5.502**
	ภายในกลุ่ม	138	21.735	0.157	
	รวม	141	24.337		
2. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.563	0.521	2.213
	ภายในกลุ่ม	138	32.491	0.235	
	รวม	141	34.055		
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.339	0.446	2.908*
	ภายในกลุ่ม	138	21.181	0.153	
	รวม	141	22.520		
4. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.592	1.864	9.719**
	ภายในกลุ่ม	138	26.466	0.192	
	รวม	141	32.058		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.654	0.551	6.055**
	ภายในกลุ่ม	138	12.570	0.0091	
	รวม	141	14.225		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านผู้สอน มีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
โดยรวม โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001 บาท ขึ้นไป
	โดยรวม	2.3787	2.4253	2.1993	2.1539
ไม่เกิน 10,000	2.3787	-	0.0466	0.1793	0.2247*
10,001-15,000	2.4253	-	-	0.2259*	0.2713*
15,001-20,000	2.1993	-	-	-	0.0453
20,001 บาทขึ้นไป	2.1539	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท มีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท ขึ้นไป มีปัญหาการเรียนโดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนโดยรวมน้อยกว่า นักศึกษาที่ ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	— X ด้านเนื้อหา หลักสูตร	ไม่เกิน 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001 บาท ขึ้นไป
		2.2145	2.3801	2.0981	2.000
ไม่เกิน 10,000	2.2145	-	0.1656	0.1163	0.2145
10,001-15,000	2.3801	-	-	0.2819*	0.3801*
15,001-20,000	2.0981	-	-	-	0.0918
20,001 บาทขึ้นไป	2.000	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท ขึ้นไป และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,001 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท ขึ้นไป และ 15,001 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาหลักสูตรน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้เรียน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน	$\bar{X}$ ด้านผู้เรียน	ไม่เกิน 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001 บาท ขึ้นไป
		2.3700	2.3484	2.1033	2.3442
ไม่เกิน 10,000	2.3700	-	0.0215	0.2666	0.0257*
10,001-15,000	2.3484	-	-	0.2451	0.0428
15,001-20,000	2.1033	-	-	-	0.2408
20,001 บาทขึ้นไป	2.3442	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้สอน โดยวิธีของเซฟเฟ่ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน	— X	ไม่เกิน	10,001-	15,001-	20,001 บาท
		10,000	15,000	20,000	ขึ้นไป
	ด้านผู้สอน	2.3983	2.2613	2.1400	1.8152
ไม่เกิน 10,000	2.3983	-	0.1369	0.2583	0.5831**
10,001-15,000	2.2613	-	-	0.1213	0.4461**
15,001-20,000	2.1400	-	-	-	0.3247
20,001 บาทขึ้นไป	1.8152	-	-	-	-

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และไม่เกิน 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน น้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท และไม่เกิน 10,000 บาท

ตาราง 20 ความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 4

ด้าน

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1	ด้านหลักสูตร		
1.1	เนื้อหาบางรายวิชามากเกินไป	37	26.05
1.2	แบบฝึกหัดบางรายวิชาน้อย ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ	36	25.35
1.3	เนื้อหาบางรายวิชาไม่ครบสมบูรณ์	23	16.19
1.4	ไม่มีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการจริง	21	14.78
	ข้อเสนอแนะ		
1.	ควรมีเอกสารจากสถานประกอบการจริงมาเป็นตัวอย่าง	28	19.71
2.	ลดรายวิชาในหลักสูตรให้น้อยลง	20	14.08
3.	ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น	17	11.97
4.	ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการจริง	14	9.85
2.	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน		
3.1.	บรรยากาศในห้องเรียนร้อน	52	36.61
2.2.	เสียงรบกวนจากการประชาสัมพันธ์	47	33.09
2.3.	สถานที่พักผ่อนน้อย บรรยากาศไม่ร่มรื่น	42	29.57
2.4	โต๊ะ เก้าอี้ แบบเก่าไม่เหมาะสม และชำรุด	29	20.42
2.5	ห้องน้ำกลิ่นเหม็น ไม่สะอาด	26	18.30
2.6	สื่อการเรียนบางอย่างน้อยเกินไป	22	15.49
	ข้อเสนอแนะ		
1.	ควรซ่อมพัสดุให้ใช้งานได้ทุกตัว	44	30.98
2.	ควรจัดเสียงตามสายให้เป็นเวลามากกว่านี้	41	28.87
3.	ควรเพิ่มโต๊ะ เก้าอี้ ได้ร่มไม้ให้มากกว่านี้	38	26.76
4.	ปรับปรุงห้องน้ำ	27	19.01
5.	ควรจัดจำนวนนักศึกษาแต่ละห้องให้มีจำนวนน้อยลง	14	9.85

ตาราง 20 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
3. ด้านผู้เรียน			
3.1.	ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหา เพราะผู้สอน สอนเร็ว	37	26.05
3.2.	ค่าใช้จ่ายในการเรียนมากเกินไป	32	22.53
3.3.	กิจกรรมแต่ละรายวิชามีมากเกินไป	21	14.78
3.4.	ไม่ค่อยมีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม	19	13.38
ข้อเสนอแนะ			
1.	ควรลดกิจกรรมของผู้เรียนลงบ้าง	32	22.53
2.	ควรจัดเวลาเรียนให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม	27	19.01
3.	ควรจัดตารางให้ผู้เรียนมีเวลาพักระหว่างคาบบ้าง	18	12.67
4. ด้านผู้สอน			
4.1.	ผู้สอนออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	24	16.90
4.2.	สั่งงานมากเกินไป	18	12.67
4.3.	ผู้สอนเคร่งเครียดเกินไป	16	11.26
4.4.	ผู้สอนไม่มีเวลาให้คำปรึกษา	14	10.33
ข้อเสนอแนะ			
1.	พยายามสอนให้ช้าลง	32	22.53
2.	อธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน	19	13.38
3.	ทบทวนเนื้อหาให้ผู้เรียน	12	8.45
4.	สั่งงานให้น้อยลง	7	4.92

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตาม รอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอนในสาขาวิชาบัญชีได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนให้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนของนักศึกษาได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน พร้อมทั้งวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประกอบด้วย นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 70 คน ปีที่ 2 จำนวน 72 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 142 คน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนรู้ต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามรอบการเรียนรู้ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 48 ข้อและได้ค่าความเชื่อมั่น (โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค) ทั้งฉบับ 0.88

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้วิจัย นำแบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปคำนวณโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for Social Science/Personal Computer)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ ด้วยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายของข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ประเมินค่า ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นและรอบการเรียน ใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test independent)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบค่า F-Test (One way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา นำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนรอบปกติ 77 คน รอบพิเศษ 65 คน กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวส. ปีที่ 2 จำนวน 72 คน มากกว่า ปวส. ปีที่ 1 มีจำนวน 70 คนและส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง 73 คน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 50 คนและ 10,001 – 15,000 บาท 44 คน

2. นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผล ดังนี้

2.1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ 8 คือ ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2.2. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมาก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยฯ มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอและมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2.3 ด้านผู้เรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ -ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีแตกต่างกัน ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุดหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียน ผู้เรียนไม่กล้าซักถามครูผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาทำการบ้านและแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2.4 ด้านผู้สอน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ 4 คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาบัญชีเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. จากผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน จำแนกตามรอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ปรากฏผล ดังนี้

3.1 นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน นักศึกษาที่เรียนรอบปกติมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอน นักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษและนักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับ นักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้สอน นักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้เรียน นักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนทั้ง 4 ด้าน น้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร น้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน น้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ส่วนด้านผู้สอน นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน มากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และด้านผู้เรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนน้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001 – 15,000 บาท ส่วนนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีปัญหาการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท และรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท ด้านผู้สอน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001 – 15,000 บาท

4. การรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จากแบบสอบถามปลายเปิดตอนที่ 3 ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 142 คน โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปความถี่ ประกอบความเรียง จากแบบสอบถามปลายเปิด ปรากฏผล ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นที่มีความถี่สูงสุด ในแต่ละด้านที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ เนื้อหาบางรายวิชามากเกินไป

แบบฝึกหัดบางรายวิชาน้อยไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ หลักสูตรการออกศึกษาดูงานไม่มี เนื้อหาบางรายวิชาไม่ครบสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ ด้านเนื้อหาหลักสูตร คือ ควรทำใบเสร็จหรือการทำบัญชีจริงมาสอน ลดรายวิชาในหลักสูตรให้น้อยลง ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น ควรจัดเนื้อหาของหลักสูตรให้มีการศึกษาดูงาน

4.2 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด บรรยายภาศในห้องเรียนร้อน เสียงรบกวนจากการประชาสัมพันธ์ สถานที่พักผ่อนน้อย บรรยายภาศไม่รุ่มร้อน โต๊ะ เก้าอี้ แบบเก่า ไม่เหมาะสม ห้องน้ำมีกลิ่นเหม็น ไม่สะอาด สื่อการเรียนบางอย่างน้อยเกินไป โต๊ะ เก้าอี้ อยู่ในสภาพชำรุด บริเวณหน้าต่างมีขึ้นนกมาก

ข้อเสนอแนะ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน คือ ควรซ่อมแซมพัดลมให้ใช้งานได้ทุกตัว ควรจัดเสียงตามสายให้เป็นเวลามากกว่านี้ ควรเพิ่ม โต๊ะ เก้าอี้ ได้ร่มไม้ให้มากกว่านี้ ปรับปรุงห้องน้ำ ควรจัดจำนวนนักศึกษาแต่ละห้องให้มีจำนวนน้อยลง

4.3 ด้านผู้เรียน ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหา เพราะผู้สอน สอนเร็ว คำใช้ง่ายในการเรียนมากเกินไป กิจกรรมแต่ละรายวิชามีมากเกินไป ไม่ค่อยมีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม พื้นฐานความรู้เดิมไม่ดี

ข้อเสนอแนะด้านผู้เรียน คือ ควรงดกิจกรรมของผู้เรียนลงบ้าง ควรจัดเวลาเรียนให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม ควรจัดตารางให้ผู้เรียนมีเวลาว่างบ้าง

4.4 ด้านผู้สอน ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ผู้สอนออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน สังงานมากเกินไป ผู้สอนเคร่งครัดมากเกินไป ผู้สอนไม่มีเวลาให้คำปรึกษา ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ผู้สอนเขียนบนกระดานอ่านไม่ค่อยรู้เรื่อง

ข้อเสนอแนะด้านผู้สอน คือ พยายามสอนให้ช้าลง อธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน ทบทวนเนื้อหาให้ผู้เรียน สังงานให้น้อยลง

การอภิปรายผล

1. ผลที่ได้จากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ 8 คือ ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน เป็นหลักสูตรที่จัดขึ้น โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน การจัดลำดับเนื้อหาวิชา การบัญชีในแต่ละรายวิชาเรียงลำดับตามความยากง่าย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

แรงงานและสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้ สามารถนำความรู้ที่เรียนในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้ จึงสอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรที่ตั้งที่ เสาวนีย์ เลวลย์ (2536: 44) ได้กล่าวว่า หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม มีความยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่นและสถานภาพของสถานศึกษา ควรเป็นหลักสูตรที่บุคคลทุกฝ่าย ได้มีส่วนร่วมในการสร้างหรือปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ ฉายายนต์ (2526:62) พบว่าปัญหาการเรียนวิชาชีพ คือ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติน้อยไป ควรให้ผู้เรียนได้ศึกษาภาคปฏิบัติมากยิ่งขึ้นและผู้เรียนขาดความมั่นใจในการเรียน ควรพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นปัญหาด้านหลักสูตรจึงอยู่ในระดับน้อย และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิสมัย บัวอุไร (2542:85) พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

1.2 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมาก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัย มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอและมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ 3, 2, 5, 1, 4 เรียงตามลำดับ เนื่องจากทำเลที่ตั้งของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี อยู่ติดถนนที่มีการจราจรคับคั่ง มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมากทำให้นักศึกษาขาดสมาธิ และสถานที่นั่งพักผ่อนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ ห้องน้ำไม่สะอาด ตลอดจนการจัดช่วงเวลา การประชาสัมพันธ์ภายในวิทยาลัย มีมากเกินไป บรรยากาศภายในห้องเรียนร้อน เนื่องจากพัดลมบางตัวชำรุด ใช้งานไม่ได้ ทำให้นักศึกษาขาดสมาธิเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัตนา รุจิรากุล (2537:6) พบว่า อาจารย์และนักศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บริการอื่น ๆ ของวิทยาลัย คือ ปัญหาห้องน้ำไม่สะอาดและความไม่พร้อมของอาคารและสถานที่ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539:89) พบว่า ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย มีปัญหาอยู่ในระดับปาน

กลางและสอดคล้องกับมโนส ศรีกัลยา (2533:71) พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ในเรื่องอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติมีจำนวนไม่พอ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ เช่น ลิฟท์ ห้องน้ำ น้ำดื่ม มีปัญหามาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิสมัย บัวอุไร (2542:89) พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ห้องน้ำไม่สะอาด บรรยากาศในห้องเรียนไม่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

1.3 ด้านผู้เรียน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ 1, 11, 7, 6, 10, 9 เรียงตามลำดับ ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีแตกต่างกัน ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุดหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกชั้นเรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียน ผู้เรียนไม่กล้าซักถามครูผู้สอน ในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาทำการบ้านและแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน เรียงตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 1 และ ปวส.ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน มีความสะดวกในการเดินทางมาเรียน บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุนในการมาเรียนของผู้เรียน ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองเพียงพอต่อรายจ่ายในครอบครัว ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างแท้จริง มีโอกาสหางานทำได้ง่าย เป็นประโยชน์ต่อการไปประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมอง อิมเอ็ม (2532:7) พบว่า นักศึกษาช่างไฟฟ้า หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของโรงเรียนสารพัดช่างเขตภาคเหนือ มีปัญหาการเรียนด้านส่วนตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย และ นวพร ธนวัฒน์ (2536:79) ที่พบว่านักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในคณะวิชา คหกรรมศาสตร์ มีปัญหาการเรียนด้านส่วนตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย และสมจิตร ยิงยง ดำรงฤทธิ์ (2540:46) พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียนด้านส่วนตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย และรัตนา ประเสริฐศรี (2543:44) พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ด้านผู้เรียนโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.4 ด้านผู้สอน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีปัญหามีอยู่ในระดับน้อย

ยกเว้นข้อ 4 คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาบัญชีเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้รับการพัฒนาและปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของผู้บริหารอย่างเคร่งครัด และผู้บริหารสนับสนุนการศึกษาต่อ มีความชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน สามารถนำเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาบัญชี เอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียน นำหลักจิตวิทยาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ การให้รางวัล การลงโทษ และให้ความเป็นธรรมต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2540:48) พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย และศิริลดา คำพา (2545:66) พบว่า ปัญหาของนักเรียนสาขาวิชาพณิชยการ (การขาย) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีปัญหาด้านผู้สอนอยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามรอบการเรียน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ปรากฏผล ดังนี้

2.1. นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่เรียนรอบปกติจะมีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่เรียนทั้ง 2 รอบใช้หลักสูตรเดียวกัน และผู้สอนสาขาวิชาการบัญชี ใช้เทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมือนกัน แต่นักศึกษาที่เรียนรอบพิเศษ ช่วงเวลาการเรียนน้อยกว่ารอบปกติ และรอบปกติมีจำนวนนักศึกษามากกว่ารอบพิเศษ นักศึกษารอบพิเศษต้องเรียนเวลากลางวัน จึงทำให้สถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยฯ ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน มีเสียงรบกวนจากภายนอกและภายในวิทยาลัย ทำให้ผู้เรียนขาดสมาธิในการเรียน ดังที่ อัจฉรา สุขารานันท์และพรณี บุญประกอบ (2542:19) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตรพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมและรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัดนา ประเสริฐศรี (2543:63) พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ภาคเช้าและภาคพิเศษ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน มีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน

2.2. นักศึกษาที่เรียนระดับชั้น ปวส.ปีที่ 1 และ ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 2 มีปัญหา การเรียนมากกว่านักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษา ปวส.ปีที่ 2 มี

ประสบการณ์การเรียนรู้และมีความคุ้นเคยกับสถานที่เรียน ครูผู้สอน สภาพแวดล้อมภายใน วิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่เรียน ปวส. ปีที่ 1 จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์ (2544:84) พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ที่ระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนน้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ส่วนด้านผู้เรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ด้านผู้สอน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาน้อย เพราะเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียน มีความอดทน และขยัน มีการทบทวนวิชาความรู้อยู่เสมอ สามารถปรับตัวในสังคมได้ เมื่อมาศึกษาในสถาบันอื่น ๆ จึงไม่ค่อยมีปัญหา ขัดแย้ง หรืออุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเอง ดังที่ กวี วงศ์พุ่ม(2541:36) กล่าวว่า การเรียนการสอนด้านบัญชีในยุคปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้ามาก ดังนั้นเราควรปลูกฝังเยาวชนให้ตั้งใจเรียน ตั้งแต่ระดับปวช. เพราะถือว่าการบัญชี ต้องมีทักษะ (Skill) ต้องอาศัยประสบการณ์ ความชำนาญประกอบกัน ผู้เรียนควรปรับตัวและเพิ่มพูนความรู้อยู่ตลอดเวลา

2.4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนน้อยกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท ด้านผู้สอน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนน้อยกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,000 บาทและ 10,001 – 15,000 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาไม่ทราบล่วงหน้าว่าการเรียนการสอนสายอาชีพ ในแต่ละรายวิชาจะมีรายงาน มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติทั้งกลุ่มและเดี่ยว ทำให้ไม่สามารถวางแผนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าได้ จึงทำให้เกิดปัญหาการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริลดา คำทา (2545:71) พบว่า นักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ (การขาย) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไรวรรณ วรรณศิลป์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาภาคสมทบ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอุตสาหกรรม

สาหรณรม วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า รายวิชาในหลักสูตร ผู้เรียนต้องการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นทางวิทยาลัยฯ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเองตามความต้องการ
2. นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน และสถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยฯ มีน้อย ห้องน้ำไม่สะอาด น้ำดื่มไม่เพียงพอและทั่วถึงทุกอาคารเรียน ทางวิทยาลัยฯ ควรจัดการประชาสัมพันธ์ให้เป็นเวลามากกว่านี้ และปลูกต้นไม้ จัดโต๊ะ เก้าอี้ ไว้เป็นสถานที่พักผ่อนให้เหมาะสม ปรับปรุงห้องน้ำ มีถึงน้ำเย็นตามตัวอาคารเพิ่มมากขึ้น
3. นักศึกษามีกิจกรรมมากและไม่มีเวลาทำการบ้าน ไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนสงสัย ผู้สอนแต่ละรายวิชาควรสั่งงานพอสมควร และเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล
4. นักศึกษาเรียนตามไม่ทัน ผู้สอนสอนเร็วมาก เพราะวิชาบัญชีเกี่ยวกับการคำนวณตัวเลข ดังนั้นผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการคำนวณอย่างช้า ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
2. ควรศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สอนวิชาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. (2537). ก้าวไปกับแผนฯ 8 กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน
กรมฯ.
- (2529). ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540
ประเภท วิชาบริหารธุรกิจ. กระทรวงฯ.
- กมล สุดประเสริฐ. (2540, ตุลาคม - ธันวาคม). "บทบรรณาธิการพิเศษ," วารสารโครงการ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์. 1(5) : 1-3
- กวี วงศ์พุ่ม. (2541, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). "ในยุควาระเศรษฐกิจตกต่ำนักบัญชีควรปรับตัว
อย่างไรดี." วารสารเพิ่มผลผลิต. 37 (1) : 36 - 44
- จิตตชา นิลดำ. (2542). ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา ชูลาภ. (2538). "บรรยายพิเศษ," . เอกสารประกอบการสัมมนาแนวทางป้องกันและแก้
ปัญหานักศึกษามั่วสุม. งานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา : อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการ
เรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ. (2539). ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

- นวพร ธนวัฒน์. (2536). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพพระยะสันในคณะสังคมศาสตร์ วิทยาลัยสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- น้อมฤดี จงพยุทและคณะ. (2519). คู่มือการศึกษาหลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- บรรจง อภิตติกุล. (2533). วิธีสอนวิชาการบัญชี. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- บุญมี ประสมทรัพย์. (2539). ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันเทคโนโลยี ราชมนคล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี รามสุต. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์. (2526). การแนะแนวเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์ : คณะวิชา ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครสวรรค์.
- พงศ์ หรดาล. (2532). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมศึกษาเชิงระบบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย ครูพระนคร.
- พยุศักดิ์ จันทรสุรินทร์. (2541,มกราคม). "แนวทางการพัฒนาการศึกษา" วารสารวิชาการ. 1(1) : 6-10
- พรศรี โรจน์เมฆี. (2542). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง. สถาบันเทคโนโลยีราชมนคล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิสมัย บัวอุไร. (2542). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิญโญ สาร. (2526). หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มันเกียรติ โกศลนิวัติน. (2527). สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครู กลุ่มภาคตะวันตกในทัศนะของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มานิดา อุษชิน. (2525). "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ," เอกสารประชุม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพาณิชยกรรมเขตพน. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- รุจิร ภูสาระ.(2531). ปัญหาการเรียนในระดับอุดมศึกษาและแนวทางแก้ไขในโครงการสัมมนาทางวิชาการ. ศูนย์เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน
- ลาวัณย์ จักรานุกัณณ์. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลักขณา อินทรจักร. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชาการศึกษา 163 ประสบการณ์ทางวิชาชีพครู1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ .
- (วัลลภา เทพหัสดิน ณ.อยุธยา. (2530). งานบุคคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรม อาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(บริหารการศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี.(2544). รายงานข้อมูลประจำปี 2544 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี.
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2540). การศึกษาปัญหาการเบนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแผนกวิชาเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมสุข วีระพิจิตร. (2536). "ลักษณะนิสิตนักศึกษา". เอกสารการประชุมสัมมนา เรื่องการพัฒนางานแนะแนว เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา. หน้า 144-156. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2528) พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : เซ็นเซอร์พับลิเคชั่น.
- (2529). การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2538, 24 มิถุนายน.) "ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8," เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ. หอประชุมสำนักงานคุรุสภา. กรุงเทพฯ.

- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2527). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุพรรณี สุขะบุตร. (2542). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภท ชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- เสาวนีย์ เลวลัย. (2536). การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษาจากระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริลดา คำพา.(2543). ปัญหาการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาพณิชยการ (การขาย) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- อาชีวศึกษา, กรม. (2543). กรมอาชีวศึกษา รายงานประจำปี 2542 – 2543 ครบรอบ 59 ปี กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- อัจฉรา สุขารมณ และพรรณิ บุญประกอบ. (2542). รายงานการวิจัยสภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดของนิสิต. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Cronbach, Joseph Lee.(1970). "Essentials of Psychological Testing." 3rd ed. New York : Harpeer And Row.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt,Bace and World.
- Todaro, Michael.(2000). *Economic Developpment*. New York : Addison Wesley.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ผู้ตอบได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะเสนอผลงาน
วิจัยโดยส่วนรวม จึงขอความกรุณาจากท่านให้ตอบทุกข้อ คำตอบของท่านจะมีความสำคัญ
และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

1. รอบการเรียน

- () รอบปกติ
() รอบพิเศษ

2. ระดับชั้น

- () ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีที่ 1
() ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีที่ 2

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนที่ 2/2544)

- () ต่ำกว่า 2.40
() 2.40 - 3.20
() 3.21 - 4.00

4. รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน

- () ไม่เกิน 10,000 บาท
() 10,001 - 15,000 บาท
() 15,001 - 20,000 บาท
() 20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาระดับปัญหาของแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาของท่านมากที่สุด

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านเนื้อหาหลักสูตร				
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาวิชาการบัญชีไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน				
2. เนื้อหาหลักสูตรไม่ทันสมัย				
3. การจัดลำดับรายวิชาบัญชีในการเรียนก่อน – หลังของแต่ละภาคเรียนไม่สัมพันธ์กัน				
4. การกำหนดรายวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน				
5. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาบัญชีในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงลำดับตามความยากง่าย				
6. เนื้อหาวิชาบัญชีแต่ละรายวิชา มีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต				
7. เนื้อหาวิชาบัญชี ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้				
8. ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการ				
9. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี				

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านเนื้อหาหลักสูตร (ต่อ)				
10. เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้				
11. เนื้อหารายวิชาบัญชีไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน				
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน				
12. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย				
13. สภาพของชั้นเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน				
14. เอกสาร ตำราเกี่ยวกับรายวิชาบัญชีเพื่อกันคว่ำในห้องสมุดมีน้อย				
15. ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด				
16. ห้องเรียนคับแคบ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก				
17. มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมาก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน				
18. สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ				
19. สถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยฯ มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน				
20. การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน				
21. ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ				

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านผู้เรียน				
22. ผู้เรียนไม่รับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย				
23. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีแตกต่างกัน				
24. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำการบ้านและแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย				
25. ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุดหรือศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน				
26. ผู้เรียนไม่กล้าซักถามครูผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน				
27. ผู้เรียนไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน นักศึกษาในชั้นเรียน				
28. ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน				
29. ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียน				
30. บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการมาเรียนของผู้เรียน				
31. ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน				
32. รายได้ของผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อรายจ่ายในครอบครัว				
33. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน				

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านผู้สอน				
34. ผู้สอนใช้วิธีสอน ไม่เหมาะกับรายวิชา การบัญชี				
35. ผู้สอนไม่นำเทคนิคและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาบัญชี				
36. ผู้สอนไม่ชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอน				
37. ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาบัญชีเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน				
38. ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดง ความคิดเห็น				
39. ผู้สอนขาดทักษะ ความชำนาญในการ ถ่าย ทอดความรู้สำหรับรายวิชาบัญชี				
40. ผู้สอนไม่มีเวลาให้คำปรึกษาปัญหาการเรียน วิชาบัญชีแก่ผู้เรียน				
41. ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของ ผู้เรียน				
42. ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา ล่าช้าเป็นประจำ				
43. ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีสัมพันธภาพที่ดี แก่ผู้เรียน				
44. ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัด การเรียนการสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียน รู้จักคิดวิเคราะห์ การให้รางวัล การลงโทษ				
45. ผู้สอนไม่ให้ความเป็นธรรมต่อผู้เรียน				

ตอนที่ 3

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

2. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

3. ด้านผู้เรียน

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

4. ด้านผู้สอน

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข.

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า
- หนังสือราชการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. ผศ. สุพีร์ ลิ้มไทย ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รศ. ชูศรี วงศ์รัตนะ ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นางสุพิศ ยางาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
จังหวัดเพชรบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/2053

วันที่ ๔ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิ้มไทย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/4๐๘๘

วันที่ ๔ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 2551

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวฉวีรัตน์ มีโกศล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวฉวีรัตน์ มีโกศล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๕๔๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔๔ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอกความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษา ปวส.ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถาม ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล ใ้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5 7 74

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

26 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวณิรัตน์ มีโกที นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นักศึกษา ปวส.ชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 142 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวณิรัตน์ มีโกที ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวมณีรัตน์ มีโกศล
วัน เดือน ปี	เกิด 4 เมษายน 2501
สถานที่เกิด	16/1 หมู่ 5 ต. ธนุ อ. อุทัย จ. พระนครศรีอยุธยา 13210
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	326 ถ. ราชวิถี ต. คลองกระแซง อ. เมือง จ. เพชรบุรี 76000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ต. คลองกระแซง อ. เมือง จ. เพชรบุรี 76000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2517 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2522 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาวาสุกรี พ.ศ. 2528 ปริญญาตรี (บธ.บ) การจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2545 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ